

Dr. Ismail Besikçi'ye SAYGI

Photo-Agîrî Dergisi

Av. Medenî Ayhan'a ithaftır.

İnsanlık tarihi boyunca kurulu düzene başkaldıran bilim adamları, siyasal sistemler tarafından baskı,zülm ,iskencelere, ölümlere maruz kaldılar...Ancak, ölümler, hapisler,iskenceler,sürgüler onları yıldırmadı. Varoluş koşullarına, zorluklarına, kurulu düzenin baskıcı sistemlerine,diktatörlüklerine karşı başkaldırmak insanlık tarihi boyunca yaşanan bir olgu oldu. Ölümlü bir dünyada kahramanca yaşamak, direnmek çok az sayıda düşünürün yaşam tarzı oldu. Başka bir deyişle « düşünmeyi ve düşünülene dile getirmeyi suç kapsamına yerleştirmek diktatöryel-tirani sistemlerine» karşı olduğu kadar «. Düşünceyi, düşünülene ifade etmeyi yasaklayanlara » karşı da direndiler. Bu kurulu sistemde her zaman uşak , köle ruhlu, dalkavuk, hilebaz, putlara tapan yüzü silinmiş çakal zihniyetli,diktatörlere övgüler yazan, despotçu anlayışı savunan « mehmetçik gazeteciler » köşe yazarlığı için her tür yalan ve ifira atmayı kabul ettiler.Üniversite üyeleri, teknokratlar, valiler, milletvekilleri, sivil ve siyasal kuruluş temsilcileri, ulusal ve uluslararası banka sermayesinin önüne boyun eğdiler. Hitler partisinin on iki yıllık üyesi, Nuremberg Üniversitesi Rektörü Martin Heidegger, Hitleri « Almanya Ulusunun iradesi olarak» selamladı, bütün yahudi bilim adamlarını Gestapo'ya şikâyet etti, onları kovdu ve 6000 000 yahudinin jenosidine doğrudan doğruya katıldı. Hitlerci sistemde olduğu kadar, kemalist sistemde ve onun taklitçilerinin yasaklama sistemini gündeme getirdiler.Her dönem e doğrudan doğruya düşünceyi ve düşüncenin sahibi olanları birlikte ele alıp cezalandırdılar. Kurulu sistem her ikisini ortadan kaldırmayı amaçladı. Düşünen ve düşünceleri yayan vasıtalar yada eserler suç kapsamına alındı. Tarihte düşünürler kitaplarıyla birlikte yargılandı, cezalandırıldı hatta yakıldı.Bu yüzyılda da düşünenler, düşüncelerini dile getirenler işkence, hapis, yasaklama, sürgünde yaşamaya mahkûm edildi. Kitaplarıyla, müzik aletleriyle, inançlarını simgeleyen giysileriyle yakıldılar. Roma'da Koçgiri'de, Dersim'de Amed'de ve Mahabad'da asıldılar. Sivas'da aydınlarımız devlet ve devlet tarafından faşizanlaştırılan linç kitleleri tarafından kitaplarıyla yakıldılar.

düşünme yöntemlerinin neler olduğu kitapta yazılı. İddia makamı bunların suç olduğunu iddia ediyor. Türk Devletinin Kürtleri aşılmasını horlanmasını normal bir davranış olarak kabul ediyor. Kürt insanlarının köleleşmesini, kişisizleşmesini . "huzur sağlama", "Doğu'ya uygarlık götürme" olarak değerlendiriyor. Bizim, bu düşüncede olmadığımız açıktır. Kaldı ki, zulme karşı başkaldırı hakkı, **İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin Giriş** bölümünde, bütün açıklıklarıyla kabul edilmiş bir hakktır.»²

Dr Beşikçi göre, **İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi** devletlere, insan haklarının gerçekleştirilmesi yolunda, çeşitli görevler verir, "Halkları, başkaldırı haklarını kullanmaya zorlamamak için, devletlerin, İnsan haklarının gerçekleştirilmesi konusundaki görevlerini yerine getirmeleri gerektiğini" ³söyler.

Kürdistan'daysa, insan haklarının kısıtlılığı bile yoktur. Kürdistan'da sömürge yönetimi vardır. Kürdistan sömürge bile değildir. Kürt toplumu sömürge bile olamamıştır.Kürdistan, kararnamelerle yönetilmektedir,

Bu yönetim biçiminin en temel unsurlarından biri '**Kürt'ü, Kürt'e kısıtlılamak**' olarak özetlenebilen sömürge politikasıdır. "**Böl -yönet**" politikasının sömürgeciliğinin en temel prensiplerinden biri olduğu bilinmektedir. Bu prensip Kürdistan'da "**böl-yönet ve yoket**" biçiminde uygulanmaktadır. Yok edilen, elbette Kürt kişiliğidir ve Kürdistan kişiliğidir. Devletin bütün baskılarına ve terörüne rağmen hâlâ Kürt kimliğini savunanlar varsa, onların da fizik varlıklar yok edilmektedir.»⁴

Abdullah Öcalan'ın Dr İsmail Beşikçi'ye saldırması, bu politikadan farklı değildir. TC'nin, DGM savcılarının Dr İsmail Beşikçi'ye "kürtçü-kommunist" suçlamalarıyla Öcalan'ın saldırması aynı ideolojik politik zemindedir. Abdullah Öcalan'ın "*Benim devletle işbirliği yapmam, savaş kararı almam kocaman bir yalandır. Bunu söyleyen Beşikçi, ucuz Kürt milliyetçiliği yapıyor. Kendisinin arkasında devletler var. Kürt milliyetçiliğini kullanmak isteyenlerin başları dışarıdadır, biliyorum ucuz kurt milliyetçiliği yapıyor*".

Birincisi Sayın Hocamız Dr İsmail Beşikçi 'ye **kürt milliyetçiliği suçlaması** TC DGM askeri savcılarının suçlamasıdır. Dünya ve Türkiye bilim tarihinde örneği bulunmayan gerçek bilim adamı Dr İsmail Beşikçi, Erzurum Üniversitesinde öğretim üyesi iken, MHP 'li faşist öğretim üyelerinden Prof. Orhan Turkdogan, Ahmet Kurt, Turan Tufan Yuçe, Rektör Prof. DR Kemal Biyikoglu, Dr Cevdet Gokalp, Prof. Saban Karatas ve Asistan İbrahim Erol, tarafından Kürdistan sorunu üzerine yaptığı bilimsel araştırmalardan ötürü " kürtçü, kommünist" olarak şikayet edilmişti.Sayın hocamız, 25.06.1971 tutuklanmış işkenceci faşist polisler, sıkıyönetim savcıları, gardiyanlar ve TC'nin katil güçleri ona her türlü baskıyı uygulamışlardır. DR Beşikçi, insanlık tarihinde görülmemiş bir cesaret ve bilim adamının gerçek tavrıyla bütün bunlara karşı durmuştur.T;C. Diyarbakir SIKIYONETİM, 1 Nolu Diyarbakir Askeri Mahkemesi uç ayrı dava açtı. Diyarbakir askeri mahkemesi Dr İsmail Beşikçi'yi Kommunizm propagandası yapmaktan 8 yıl 4 ay ve kürtçülük yapmaktan 4 yıl sekiz ay 7 gün hapis ve uç yıl sürgün cezasına çarptırdı. Dr' İsmail Beşikçi, sadece Kürdistan sorunu karşısındaki tavrı ile değil, bir bütün olarak yüzyılımızın sorunlarına karşı bilimsel sorumluluğu temsil etmişti.O bilim tarihinde Galileo Galilei, Bruno Giordano'dan Babeuf'den den çok daha ileri de olan gerçek bir simge olarak insanlığımızın bilincinde dip diri duruyor. Yazdığı bir yazıda "

"Kürdüm ama Kürtçü değilim" diyen kişi, karşısındaki makama veya kişiye şunu anlatmaya çalışmaktadır: Kürdüm ama Kürtlerin diliyle, kültürüyle, haklarıyla vs. hiç ilgilenmiyorum, bunları savunmuyorum. Resmi görüş Kürtleri Türk kabul ediyor; Kürtçe'nin siyasal hayatta ve düşün hayatında kullanılmasına engel oluyor. Bunlara da karşı değilim... Bu sloganı dile getiren Kürtlerin bir kısmı, bu yoruma da karşı çıkıyorlar; Kürtler için çok şey istediklerini anlatmaya çalışıyorlar. "Kürtçü değilim ama Kürtler için çok şey istiyorum..." diyorlar. "Kürtler için dil, kültür konularında çok şey istiyorum ama

ben ırkçılığa karşıyım, faşizme karşıyım, gericiliğe karşıyım, ben enternasyonalist, Marksist bir kişiyim..." diyorlar. İşte bu noktada sorun biraz daha çatallaşiyor. Örneğin "Kürt ırkçılığı", "azınlık ırkçılığı" gibi kavramlar gündeme geliyor." Bu konuda Öcalan «Milliyetçilik sapmadır. Ben onun için Kürt milliyetçiliğine sapmayı engellemek için büyük tedbirler aldım. Kürt hareketini ne milliyetçiliğe ne de devletçiliğe kaydırmam. Savunmamda bunları açıkladım. En son demokratik konfederalizmle bunun tedbirini geliştirdim. ⁵» diyor. Açıkçası burada Öcalan Hükümet Komiseri gibi davranıyor, savunduğu demokratik konfederalizmi, bütün Kürdistan'ın TC tarafından ilhakından başka bir şey değildir. Öcalan daha da ileri giderek, bütün Oratadoğu'nun ilhakını öngördü.« Her türlü milliyetçiliğe ve halkların boğazlaşmasına karşı Demokratik Ortadoğu Federasyonu'nun geliştirilmesi gerektiğini, tarihsel temelleri ve güncel zorunluluğu çerçevesinde ortaya koymuştum. Ortadoğu'daki tıkanıklıkların sonucu ortaya çıkan gelişmeler ve Irak'taki değişiklikler bu amaca ulaşmak için bir fırsat ve şans olarak görülmeli. ...»⁶

Kişi olarak Abdullah Öcalan'ı tanımıyorum. İdam edilmesine karşı çıktığım için yazdığım üç yazı politika gazetesinde sansürle yayınlandı. Ama, Sayın Dr İsmail Beşikçi'yi 1966 dan beri tanıyorum. Sn Dr. Beşikçi ve Av. M. Kotan için. Genel Sekreteri olduğum CESUT ve FKP Merkez Komitesiyle aldığı ortak karar sonucu, 23 ocak 1984 dan haziran 1985 dönemine kadar Türkiye de ve Kürdistan'daki siyasal tutuklularının serbest bırakılması için. Mücadele verdik. .Dr Beşikçi için Kürdistan Sesi Radyosunda yapılan üç yıllık yayın döneminde bütün insanlığımızın onuru olarak dünyadaki bütün bilim adamları tarafından savunulmuştur. Eylül 1988'de yayına verilen " Halabja `da kimyasal Ölüm ve Felsefe" adlı kitabımı sayın Hocam Dr İsmail Beşikçi'ye adamıştım.

İkincisi bu kocaman yalanı söyleyen Abdullah Öcalan'ın kendisidir. Öcalan'nın savaş kararını aldığını, o dönemde Kongre'de bulunan **D. Ali Küçük açıkladı? Kurdistan Aktuel söyleşi yapan D. Ali Küçük 2004 Haziranında kandilde yapılan Kongre Gel' in ikinci Kongresini** «baştan sona kadar »izleyen tartışmalara yakından tanık olan kişidir. Öcalan, avukatları doğrudan görevlendirmişti ve „**Benim adıma herşeyi konuşabilirsiniz**” demişti. Öte yandan avukatları kendisi adına tam yetki ile donatmıştı. Kongreden önceki görüşme notlarında da bu söylemleri mevcuttur. Bunu söylemek istemezdim, ama Öcalan Avukatlara bu görevi İmralı subaylarının denetiminde ve kontrolü altındaki konuşmaları veriyor.Avukatlar Öcalan adına kongreye katıldılar. Onun İmralıda kendilerine söylediklerini kongreye katılanlara onaylatmak için gelmişlerdi ve söylediğim gibi tam yetkilidiler. Neden bunları açık söylüyorum biliyormusunuz?Türk Genel kurmayınının bildiğini halkımız ve kamuoyuda bilsin diye söylüyorum:İmralıdan gelen Avukatlar, Öcalan'dan yazılı talimatlar getirmişlerdi. Bu talimatlar aracılığıyla Kongrede tam denetim sağlamak, değişik düşünenleri susturmak ve savaşı başlatmak istiyorlardı.Evet ben talimatları bizzat okudum. Öcalan'ın "Savaş mutlaka başlatılmalıdır." Kararı ile geldiler. Aslında Kongredeki çoğunluk savaşa karşıydı. Ama Avukatlar Öcalan adına dayatmada bulundu.Avukatlar kendi sözleri ve konuşmalarında bu konuya yer veriyorlardı. Özellikle bu avukatlardan Mahmut Şakar savaşın başlatılmasını Öcalan'ın istediğini net olarak söylüyordu. Bu isteği hem Kongrede söyledi, hem de Kongre öncesi tartışmalarda da söylüyordu, bende dinledim.**Mahmut Şakar** "Önderlik savaşın başlatılmasını istiyor, bu konunun kararlaştırılmasında ısrarlıdır" diye konuştu. Ayrıca herkes tasfiyeci ilan edilmiştir ve bunların özeleştirisi vermesi gerektiğinin altını çiziyordu! Öcalan'ın savaş talimatı Avukat aracılığıyla kongreye iletilince, daha önce savaşa karşı olan çoğunluk sustu! Zira Öcalan'ı eleştirmek ve görüşüne katılmamak tutuklanmak ve kötü sonuçlarla karşılaşmak anlamına geliyordu. Bu atmosferde oylama yapıldı, savaş kararı kabul edildi. toplantıya ara verildiğinde gerilla komutanı Nizamettin Taş ve onun yanında gezen bir grup komutanla konuşma fırsatı yakaladım. Bana açıkça „Bu karar Türk ordusunun dayatmasıdır” dediler. Ama bunu kongrede açık dile getiremediklerini, can güvenliği sorununun olduğunu söylediler. Komutanların konuşamadığı bir ortamda ben nasıl yazabilirdim ki? »⁷

Üçüncüsü, Abdullah Ocalan'ın Sn Dr Ismail Beşikçi'yi « Kürtlerin Ziya Gökalp'idir. Ziya Gökalp Türkler için neyse İsmail Beşikçi de Kürtler için öyledir. Beşikçi Durkheim sosyolojisinden, Marksizmin en katı halinden ve Ziya Gökalp'ten etkilenmiştir. » suçlaması bilime, bilimsel anlayışa aykırı suçlamadır.

Çağımızın Büyük bilim adamı Dr Ismail Beşikçi'ye hakaret etmek; bütün dünya bilim adamlarına hakarettir. Zira, Dünya bilim tarihinde, özel olarak siyasal sosyoloji tarihinde, Dr Ismail Beşikçi, Kurdistan'ı bilimsel sosyoloji konusu yapan tek toplum bilimcisi ve bilim adamıdır. Teslimiyete karşı direniş onun kişiliğidir. Kurdistan halkının sorunlarını gerçeklerini dile getirip de yaşamının 17 yılını Kurdistan halkının davası için hapislerde geçiren onun dışında başka bir bilim adamı yoktur. Onun bilimsel ve akademik kişiliğine saldıran TC üniter devletinin savunucularıdır. Dr Beşikçi'nin siyasal ve toplum sosyolojisi tarihine getirdiği bilimsel katkıları ortadan kaldırma olanakları da yok. Marx'ın artı değer teorisini burjuvalar, onun görüşlerini red etseler bile bu hiç bir şeyi değiştirmez. Çünkü Marx gibi Dr. Beşikçi, bilimsel dialektik yöntem ve yaklaşımı kullanan Türkiye'deki tek gerçek bir sosyolog ve bilim adamıdır. Dr Beşikçi'nin gözlemleri, akıl yürütmeleri, toplumsal fenomenlerdeki gizemli yasaları bulma, bilinmeyen gerçeği gün ışığına çıkartma sanatı onun sonsuz bir zekâsinin eseridir. Kurdistan kırsalından Londra varoşlarına gelip siyasal sosyoloji çalışmalarına bulaşanlar, tarihsel olarak ezilen ulusların sömürgeci faşist devletlerin boyunduruklarından kurtulmalarını kendi devletlerini kurma haklarını kavramış insanlar değildiler. Yetersizliklerini Londra'nın emperyalist sosyoloji akımlarında aramak gerekir. Onlar sömürgeci devletin devlet aklıyla hareket edip düşündükleri için, Dr Ismail Beşikçi'nin bilimsel cesaretini kavrayamazlar. Bu anlamda **Epikuros**'un bilimi bilmede cesareti, **Titus Lucretius Carus** için ne ise, Dr. Ismail Beşikçi'nin bilimsel cesareti benim için odur. Lucretius, 21 asir önce Epikuros'a yaptığı övgü de "...Sen ey... gerçeğin bulucusu, sevecen ogudu veren, arılar ne denli, kirlarda çiçekler arasında emerse bali çiçekte , oyle toplariz biz de senin yazdigin yapraklardan altin sozlerin, altinsozler yarasinir sonsuz yasama" ⁸

Bu nedenle benim için, Dr Beşikçi, zulme ve teslimiyete karşı insanlık direnisinin, bilim etiğinin simgesidir. Bilimsel gerçekçiliği, akıl yurutme yollari, yöntemleri toplumsal ve tarihsel olgulari bilim etiğinin ilkelerine ve bilim adamı sorumluluğuyla dile getirisi bilim tarihi için onur olacağı gibi, Dr Beşikçi nin gelecek çağların en büyük bilgisi olacağı da apaçık bir tarihsel gerçeklik olacaktır. Dünyanın ezilen halkları onunla onur duyuyor duyacaklardır.

Nedir Sn Dr Ismail Beşikçi'nin Abdullah Ocalan'a yönelttiği eleştiri? Niçin bay Ocalan Bilimsel ve akademik bir eleştiriye bu denli sadırıyor ve seviyesiz bir duruma düşüyor?

Sn Dr Ismail Beşikçi **göre , Özgür eleştiri bilimin ilerlemesinin, bilimsel düşüncenin gelişmesinin, demokrasinin kurulmasının çok önemli bir şartıdır. Özgür eleştiri olmadan, düşün özgürlüğü olmadan bilim yönteminin gelişmesi mümkün değildir. Hatta, düşün özgürlüğü olmadan, düşün özgürlüğü kurumlaşmadan sosyal bilimlerin mümkün olmadığını söylemek de gerekli olmaktadır.**

Herhangi bir düşüncenin, görüşün bilimsel olabilmesi için, o düşüncenin kamuoyuna açıklanması gerekir. Kamuoyuna açıklanmayan görüşler, düşünceler bilimsel değildir. Çünkü, kamuoyuna açıklanmadığı için eleştiri süzgecinden geçmemiştir. Bir düşüncenin, görüşün kamuoyuna açıklanması, isteyen kişilerin, onu eleştirebilmesi anlamına gelmektedir

Dr Ismail Beşikçi'nin dile getirdiği bilimsel gerçeklik sorunu geçen çağın olduğu kadar çağımızın da temel sorunudur. Bu konuda yazar ve sosyolog **Sevê Evîn Çiçek** bir yazısında şunları dile getiriyor.

Biz Kürt ulusunun aydınları, entelektüelleri için düşünce özgürlüğünün anlamı, çerçevesi çok geniştir. Düşünme, düşünceyi açıklama, yayma, ilgili kişilere sunma, kamuoyunu bilgilendirme, bilinçlendirme, ulus olarak kendini her konuda ifade etme olarak algılanmalıdır. T.C.de özgür insandan, düşünce ve ifade özgürlüğünden söz edilir. Ancak özgür insanın bakabileceği çerçevelerin şekli, genişliği rejim tarafından belirlenir. Yapılan çerçeve devletin gerçek özelliklerini görmeyi, düşünmeyi, konuşmayı engeller. Tapma kültürüyle sorgulamayan, biat eden bireyi oluşturur. Özgür insan, özgürce düşünebilen, konuşabilen, yazabilen, kamuoyuna hitap edebilen insan olduğuna göre, özgürce düşünebilmeyi öğrenebilmesi, düşünmeye başlaması için de gerekli olan ortama, ilişkilere sahip olması gerekir. Bakmanın, görmenin, düşünmenin, konuşmanın yasak olduğu bir siyasal sistemde doğru, çarpıtılmamış bilgiye ulaşma imkanı olamaz, olmuyor. Bilgi edinme özgürlüğü olmayan, sansürlerle, olağanüstü hallerle bebeklik, çocukluk, gençlik, olgunluk, yaşlılık evrelerini yaşayan bireylerin oluşturdukları toplumlarda düşünmeyi öğrenebilmiş olan insan sayısı çok azdır. Bu tür toplumlar aydın, entelektüel üretemezler. Besleyip, barındırmaz, koruyamazlar. Rejimin amacı da motorsuz bir toplum oluşturup, sorunsuz bir şekilde iktidarı devam ettirmektir. Sağlıklı bir kamuoyunun oluşması bilinçlice, özel programlarla engellenir. Tiranı rejimler her dönem de gerekli olan araçları temin ederek, kitle iletişim araçlarını kullanarak tapan kitleler oluşturuyorlar. Tiranlar, düşünce özgürlüğünün oluşmasının temel şartı olan vatandaşların bilgiye ulaşmasını büyük bir beceriyle engelliyorlar. Diktatoryal sistemlerde devlet organlarıca üretilen bilgi, rejimi temizleyici, kollayıcı, farklı düşüneni, konuşanı cezalandırıcı olduğu için kitleleri geliştirmez, körleştirir.”⁹

Bu alanda sayın Hocamız Dr Besikçi "PKK Abdullah Öcalan'ı eleştirmesinde haklıdır. Yerindedir. PKK'liler, sempatanlar, Kürt halkı bu bilince ulaşabilmelidir. "Yanlışlarının da militanımız" anlayışıyla bir yere varılamaz. Ciddi bir kazanım elde edilemez. Önemli olan, doğru olanı doğal olanı savunmaktır. Doğal olana ise, yani Kürt toplumu olma özelliklerine ise, çok ağır baskılar yapılmaktadır. Bu baskılara elbette karşı durulmalıdır. ." Dr İsmail Beşikçi « Kürt sorununun geldiği aşamada, parti ve örgütlerin sorunu karşılamadaki durumları nedir? Bugün Kürt sorununda tartışmaların ve gücün odağında PKK vardır. PKK deyince Abdullah Öcalan'ın konumunun değerlendirilmesinde, düşüncelerine bakılmasında yarar vardır. Gaetecinin sourularına ilişkin olarak Dr İsmail Beşikçi devamla« Abdullah Öcalan, 17 Eylül 2008 tarihli avukat görüşmesinde, "Ben özgür bireyim, devlet kurumuna karşıyım, çünkü devlet bir baskı aracıdır" diyor. "Benim devlet kurmakla işim yok" diyor. Görüşme notlarında devlet karşıtlığı ayrıntılı bir şekilde anlatılıyor. Öcalan'ın bu görüşlerini sık sık dile getirdiği de biliniyor. İster kölecî, ister feodal olsun, ister kapitalist, ister sosyalist/komünist olsun, devletler belirli bir baskıyı bünyelerinde taşırlar. Bu çok açık. Teorik olarak devletin egemen sınıfın baskı aracı olmasıyla, devletin, her gün, her an somut olarak yaşanan baskısı arasında fark vardır. Bu konunun irdelenmesi gerekir. Özgür birey nasıl oluşur? Örneğin Türkiye Cumhuriyeti'ne bakalım. İran İslam Cumhuriyeti'ne, Saddam Hüseyin dönemi Irak Cumhuriyeti'ne, Suriye Cumhuriyeti'ne bakalım. Bu cumhuriyetlerde, Kürtlere, Kürt toplumu olma özelliklerine çok yoğun baskılar var. 1988 Mart'ında, Halepçe'de, Kürtlere soykırım yapıldığı açık bir gerçektir. Halepçe'den önce, hangi gazın daha öldürücü, hangi gazın daha çok kitlesel ölümlere sebep olduğu konusunda deneyler yapılmıştır. Burada laboratuvar yine Kürt köyleriydi, cezaevlerinde Kürtlerdi, sırf bu deneyler için kaçırılan Kürtlerdi. Devletin somut olarak Kürtlere nasıl baskı yaptığı ortadadır. Teorik olarak, devlet baskı aracıdır diyerek devlet kurumuna karşı çıkmak başka şeydir, somut olarak, insanlara, kitlelere her an baskı yapan, baskıyı tırmandıran, insanları, kitleleri korkutmaya, yıldırmaya çalışan devlete, içinde yaşadığımız devlete, bu devletin baskılarına karşı olmak başkadır.

Türkiye'de de Kürtlere karşı çok yoğun baskılar vardır. Devlet terörü durmadan tırmandırılmaktadır. 18 bin civarında "faili meçhul" denilen cinayet vardır. Binlerce köyün

yakılıp yıkılması söz konusudur. Temel geçim kaynaklarının tahribi, milyonlarca insanın, onbinlerce ailenin yerini-yurdunu terke zorlanması, ormanların yakılması, devlet terörünün her zaman yaşanan göstergeleridir. Devlet denildiği zaman bu iki baskının ayrı ayrı kategoriler olduğu dikkatlerden uzak tutulmamalıdır. Biri teorik bir baskıdır, "devlet egemen sınıfın baskı aracıdır" denir. Öbürü, her gün her an yaşanan somut, fiili bir baskıdır. Özgür birey nasıl belirir? İnsan bu somut baskılara karşı durarak özgürleşir. Somut baskılara karşı duran bireyin, bu tür baskılardan uzak kalacağı, azade kalacağı kendi yönetimin kurmanın yolunu-yordamını aramaya çalışması da sürecin farklı bir boyutudur. . Güney Kürdistan'da, Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ni düşünelim. Saddam Hüseyin döneminde, Kürtlere yapılan baskılarla, Bölgesel Kürt yönetimi'nin baskısı aynı şey midir? Bu örneğin bilince çıkarılmasında ve irdelenmesinde yarar vardır.

Abdullah Öcalan ise, devlet kurumuna karşı olduğunu sık sık dile getiriyor ama, somut devlete, Kürtlere her gün her an baskı yapan devlete karşı olduğuna dair bir sözü yok. 24 Ekim 2008 tarihli görüşme notlarında, Öcalan, "Ben savunmalarında Cumhuriyet ve Türkiye aleyhinde bir şey söylemedim" diyor. Aslında yukarıda kısaca belirtilen sistematik baskılardan dolayı devleti eleştirmesi gerekmez mi? Öte andan Öcalan'ın Türk, Arap ve Fars devletleriyle bir sorunu yok. O sadece Kürtlerin bir devlete sahip olmasını istemiyor. Bu da zaten, başta Türkiye Cumhuriyeti olmak üzere, İran, Irak, Suriye devletlerinin görüşüdür. Cezaevinde, devletin çok sıkı denetimi altında tutulan PKK liderinin, örgütünü yönetmesi, Kürtlerin önünü kesmeye çalışması yanlıştır. Bu, ahlaki bakımdan da yanlıştır. Abdullah Öcalan, örneğin Filistinlilere şöyle diyor mu? "Ne diye ayrı devlet peşinde koşuyorsunuz, Musevilerle kardeş kardeş yaşayın." Veya Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne, Kıbrıs Türklerine şöyle diyor mu? "Devlet gericiliktir. Ne diye ayrı bir devlet olarak tanınmak istiyorsunuz, Rumlarla bir arada yaşayın..." Böyle demiyor. Bunu sadece Kürtlere söylüyor."Devlet gericiliktir, sakın yanaşmayın" diyor. Ancak devletin fiili olarak yaşanan baskılarına hiç sözü yok. Abdullah Öcalan, 24 Ekim 2008 tarihli avukat görüşmesinde, milliyetçiliğe karşı olduğunu da vurguluyor. "Ben her türlü milliyetçiliğe karşıyım. Türk, Kürt, Arap, Fars, Alman milliyetçiliği fark etmez. Hepsine karşıyım., her türlü milliyetçiliği lanetliyorum" diyor. Kürtlerin, Türk, Arap, Fars, Alman milliyetçiliği ile Kürt milliyetçiliğini aynı kefeye koymaları bana çok şaşırtıcı gelmektedir. Kürtler için Türk milliyetçiliği, elbette olumsuzdur. Çünkü, diliyle, kültürüyle Kürtleri tarihten silmek istiyor, Kürtlerin kökünü kazımak istiyor. Kürtler için Arap Milliyetçiliği elbette kötüdür. Çünkü, soykırıma varan operasyonlarla Kürtleri yok etmek istiyor. Kürtlerin bu saldırgan milliyetçiliklere, ırkçılıklara karşı kendini koruması, diline, kültürüne sahip çıkması neden kötü olsun? Hatta, bu saldırgan milliyetçiliklere, ırkçılıklara karşı direnme, kendi köküne yönelme gerekli değil midir? Kürt milliyetçiliği bundan başka nedir? Kürt milliyetçiliği ile, Kürt yurtseverliği kanımca aynı şeydir. "Bir Kürt dünyaya bedeldir" diyen, Kürtleri, Arapları, Farsları Kürtleştirmeye çalışan, Kürtleşmeyenleri idari ve cezai yaptırımlarla yıldırmaya çalışan, cezaevlerine dolduran, imha operasyonları uygulayan Kürt otoriteleri mi var? Olmadığı biliniyor. O halde, Kürt milliyetçiliğini, Türk, Arap, Fars milliyetçilikleri ele aynı kefeye koymak yanlış değil midir? Kürtleri ve Kürdistan'ı müştereken baskı altında tutan devletlerin engellemek istedikleri esas süreç de Kürtlerdeki bu milliyetçi gelişmelerdir. Kürt diline, Kürt kültürüne neden sıkı yasaklar getiriliyor? Bu durum karşısında, Kürtlerin biraz milli duyguya sahip olmaları, milliyetçi olmaları gerekmez mi?

Abdullah Öcalan'ın bu elestiriye verdiği seviyesiz cevap şudur «'İsmail Beşikçi, benim devlete karşı görüşlerimi bilmiyor mu? Neden böyle konuşuyor? **İsmail Beşikçi Kürtlerin Ziya Gökalp'idir. Ziya Gökalp Türkler için neyse İsmail Beşikçi de Kürtler için öyledir. Beşikçi Durkheim sosyolojisinden, Marksizmin en katı halinden ve Ziya Gökalp'ten etkilenmiştir. Kendisi katı bir pozitivisttir. Bunlar hiç değişmiyorlar. Şimdi Güney'de Kürt devleti kurulmakla Kürtler özgürleşecek mi? Hayır. Amerika her şeye hâkim. Bunlara göre Kürt mücadelesi eşittir Kürt milliyetçiliği, Kürt milliyetçiliği eşittir Kürt devleti. Her şeyi böyle görüyorlar. O çok güvendiği adamları Güçlü, Kotan onlar nerede? Buraya gelen avukat Ahmet Zeki Okçuoğlu nerede? Suriye'de İran'da Irak'ta Türkiye'de ayakta olan, direnen bizleriz. Bunların bir eylemi, bir tepkisi var mı? Bir miting bile yapabiliyorlar mı? Hayır. Ben**

Cumhuriyet'e karşı olmadığımı söyledim. Ne var bunda, yanlış mı? Yanlış bunun neresinde? Cumhur halk demek, Cumhuriyet de cumhurdan geliyor. Eğer insanlar özgürce bir arada yaşayabileceklerse bu durumda ben bölünmeye karşıyım. İsmail Beşikçi'ye söylüyorum, her bölünme devrim değildir. Onlara göre bir devlet kurulsa her şey biter, sorun çözülür! Ermenileri Anadolu'dan çıkartarak Ermenistan'a sıkıştırdılar. Size devlet kurduk dediler, sorun çözüldü mü? Hayır. Bunlar gerçek Ermeniler değil. Gerçek Ermeni halkından kopuk bir devlet. Şimdi de Kürtleri Güney'e sıkıştırıp sorunu çözdük diyecekler! Ama bunlar gerçek Kürtlerden uzak bir devlet. Hepsi sahte devletçikler. Güney'de kurulan devlet, gerçekten Kürt devleti mi olacak! Kürt halkını Amerika mı temsil edecek? Talabani Barzani mi temsil edecek? Hayır. Hiçbirisi Kürt halkını temsil edemez. Ben de temsil etmem. Kürt halkı kendi kendisini temsil eder. Kürt halkının tercihi ne Apo, ne Talabani ne Barzani ne o ne bu? Kürt halkının tercihi kendi özgür iradesidir' şeklinde konuştu.

'Ama ben burada da hiçbir zaman teslim olmadım, olmam da. İsmail Beşikçi bunu iyi bilsin.' diyen Öcalan, şunları dile getirdi: 'Beni burada hangi koşullarda yaşıyor sanıyor. Burada, odamın penceresinden görünen iki ağaç vardı, şimdi yok, iki gün önce onları da kestiler. Bunu aslında anlatmak istemiyordum ama artık anlatıyorum. Bu ağaçları niye kestiler? Bu ağaçlara kuşlar konuyordu, kuş civıltıları oluyordu, rüzgâr estiğinde hareketleniyordu, yeşillikti, benim bunları, canlı varlıkları görmemi istemiyorlar. Bu nedenle kestiler, baktığımda artık ağaç göremiyorum. Benim bir ağacı bile görmeme tahammül edemiyorlar. Yine geçen gün odamı darmadağın ettiler. Bütün evraklarımı, mektuplarımı dağıttılar. Mektuplarımı bağlayacak bir ip bile bırakmadılar, parçaladılar. Bu dağınlığı düzeltene kadar ayakta kalacak halim kalmadı. Teslim olsam durum böyle mi olurdu? Ben burada bu koşullarda her gün zehir yerim ama Amerika'nın, İngiltere'nin ve hiçbir gücün denetimine girmem. Burada olmamın sebebi de onların denetimine girmediğimdendir.'

Abdulah Öcalan'a gerçek bir bilim adamı olarak Sayın Dr İsmail Beşikçi'nin verdiği cevap«

Abdullah Öcalan'ın Ziya Gökalp ile ilgili düşüncelerine de değinmek gerekir. PKK lideri Öcalan, "Beşikçi Kürtlerin Ziya Gökalp'idir" diyor. Başlıca üç ana konu üzerinden bu karşılaştırmayı irdelemekte yarar vardır.

Ziya Gökalp 1908'de, Jön Türk hareketinden hemen sonra, Diyarbakır'da, İttihat ve Terakki Fırkası'nın görüşlerini dile getiren yayın organları kurdu. Peyman bunlardan biridir ve Kürtçe-Türkçe yayımlanmaktadır. Ziya Gökalp 1910 yılında, İttihat ve Terakki'nin Selanik'de düzenlenen kongresine katıldı ve firkanın merkez-i umumisine seçildi. 1910-1911 yıllarında Genç Kalemler Dergisi'nin yazarları arasında yer daldı. Ali Canip Yöntem ve Ömer Seyfettin'le birlikte, Türkçe'nin sadeleştirilmesi konusunda yazılar yazdı. Fuat Köprülü, Mehmet Emin Yurdakul, Ahmet Hikmet Müftüoğlu, Hamdullah Suphi Tanrıöver gibi yazarlarla birlikte, milli edebiyat akımının geliştirilmesinde rol aldı. Türkocağı tarafından yayımlanan Türk Yurdu dergisi'nde ve Sırat-ı Mustakim'de, Türkleşmek, İslamlaşmak ve Batılılaşmak yolundaki düşüncelerini açıkladı. "Türk milletindenim, İslam ümmetindenim, Batı medeniyetindenim" diyordu.

. Ziya Gökalp 1908'de, Jön Türk hareketinden hemen sonra, Diyarbakır'da, İttihat ve Terakki Fırkası'nın görüşlerini dile getiren yayın organları kurdu. Peyman bunlardan biridir ve Kürtçe-Türkçe yayımlanmaktadır. Ziya Gökalp 1910 yılında, İttihat ve Terakki'nin Selanik'de düzenlenen kongresine katıldı ve firkanın merkez-i umumisine seçildi. 1910-1911 yıllarında Genç Kalemler Dergisi'nin yazarları arasında yer daldı. Ali Canip Yöntem ve Ömer Seyfettin'le birlikte, Türkçe'nin sadeleştirilmesi konusunda yazılar yazdı. Fuat Köprülü, Mehmet Emin Yurdakul, Ahmet Hikmet Müftüoğlu, Hamdullah Suphi Tanrıöver

gibi yazarlarla birlikte, milli edebiyat akımının geliştirilmesinde rol aldı. Türkocağı tarafından yayımlanan Türk Yurdu dergisi'nde ve Sırat-ı Mustakim'de, Türkleşmek, İslamlaşmak ve Batılılaşmak yolundaki düşüncelerini açıkladı. "Türk milletindenim, İslam ümmetindenim, Batı medeniyetindenim" diyordu.

Ziya Gökalp, (1876-1924) İttihat ve Terakki Fırkası'nın çok önemli kişilerinden, elemanlarından biriydi. Dr. Nazım'la ve Dr. Bahattin Şakir'le birlikte, merkez-i umumi'nin önemli üyelerindendi. İttihat ve Terakki, gerek muhalefette olduğu yıllarda (1908-1913) gerek iktidar olduğu yıllarda (1913-1918) devletin kendisiydi. Ziya Gökalp sadece görünür devletin değil, görünmeyen devletin, illegal devletin de önemli bir elemanıydı. Teşkilat-ı Mahsusa'nın, kuruluşu, faaliyetleri Ziya Gökalp'in duygu ve düşünceleriyle yakından ilgiliydi.

İttihat ve Terakki'nin, Osmanlı Devleti'nin Türk etnisine dayalı olarak yeniden organize edilmesi gibi bir düşüncesi vardı. Sermayeyi millileştirmek istiyordu. Bu, Ziya Gökalp'in temel düşüncelerinden biriydi. Rum-Pontus sürgünleri, Ermeni soykırımı, Asuri-Süryani soykırımı bu çerçevede benimsenen politikalar ve uygulamalar oldu. Birinci Dünya Savaşı başlar başlamaz, yüzbinlerce Rumun, Pontusun Ege adalarına, Yunanistan'a sürgün edildiği biliniyor. 1915 de Ermeni soykırımı gerçekleşti. Mübadele ise 1922 sonlarında itibaren gelişen bir süreçtir. Kürtlerin Türklüğe asimilasyonu, Kızılbaşların Müslümanlığa asimilasyonu yine bu çerçevede gündeme geldi. İttihat ve Terakki döneminde, Alevi-Bektaşiler konusunda incelemeler yapan Baha Sait'in, Ziya Gökalp tarafından görevlendirilen bir kişi olduğu bilinmektedir. Baha Sait Dağıstanlı bir ordu mensubudur. Ordudan ayrılıp İttihat ve Terakki'nin görüşleri doğrultusunda araştırmalar yapmış, Alevilik konusunda çalışmış bir kişidir.

Ziya Gökalp sadece İttihat ve Terakki döneminde değil, Cumhuriyet döneminde de iktidara çok yakın olmuştur. Ziya Gökalp ölünceye kadar, Mustafa Kemal'e çok yakın bir kişi olmuştur.

Ziya Gökalp 1908'den önce, Halil Xayali ile birlikte, Kürt dili için alfabe çalışması da yapmıştır. Nihat Sami Banarlı, (1907-1974) Resimli Türk Edebiyatı Tarihi (Cilt II s. 1111, Milli Eğitim Bakanlığı Yay. 1987) bu durumdan esefle söz eder. Türk Edebiyatı uzmanı Nihat Sami, Ziya Gökalp'in bu tutumunu ruhsal bir dengesizlikle açıklıyor: "Bir şifahi rivayet de Gökalp'in, dört-beş cediti bilinen, eski bir Türk aileye mensup olmasına rağmen, bir aralık, Kürt dili için alfabe hazırlayacak kadar yanlış bir hareket yapmasındaki bu ruh buhranını körüklediğini söylüyordu"

Ziya Gökalp İttihat ve Terakki'ye katıldıktan sonra Kürtlerle, Kürt diliyle ilgili incelemeleri durdurmuştur. Hatta, Halil Xayali, müştereken yaptıkları Kürt alfabesinin bir örneğini istediğinde, "kayboldu" diyerek kendisin vermemiştir. Bu koşullar altında, yani, iktidara çok yakın olan bir kişiyle, Beşikçi arasında benzerlik kurulması ne kadar anlamlıdır? Düşünelim ki, 1960'ların başında, yani Beşikçi bu konulara ilgi duymaya başladığı yıllarda, Kürtlerin varlığı yokluğu tartışılıyordu. Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yaşayan herkesin Türk olduğu, Kürtçe diye bir dil olmadığı temel bir devlet görüşüydü. Kürtlerden, Kürtçeden söz edenler çok ağır idari ve cezai yaptırımlarla karşılaşırđı

Ziya Gökalp'in, kendi Kürt kimliğiyle ilgili bazı sorunları var. Ziya Gökalp, Kürt diye bir halk yoktur, herkes Türk'tür, Kürtçe diye bir dil yoktur vs. demiyor ama Kürtlerin Türkleşmesine arzu ediyor. Türkleşmelerinin Kürtlerin hayrına olacağını söylüyor.

. Ziya Gökalp'in, kendi Kürt kimliğiyle ilgili bazı sorunları var. Ziya Gökalp, Kürt diye bir halk yoktur, herkes Türk'tür, Kürtçe diye bir dil yoktur vs. demiyor ama Kürtlerin Türkleşmesine arzu ediyor. Türkleşmelerinin Kürtlerin hayrına olacağını söylüyor.

Ziya Gökalp'in, Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik tetkikler isimli bir çalışması var. Bu çalışma kendisine ısmarlanan bir çalışmadır. Bu ısmarlamayı Dr. Rıza Nur yapıyor. Dr. Rıza Nur o zaman Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekilidir. (Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı) 21 Aralık 1921 de bakanlığı atanan Dr. Rıza Nur, Ziya Gökalp'den Kürtler hakkında bir araştırma yapmasını istiyor. Dr. Rıza Nur araştırma isteğinin gerekçesini şöyle anlatıyor:

"Sıhhiye vekili iken, iskanın da o vakit bu vekaletle ait olmasından istifade ederek Ziya Gökalp'e, Kürtler'i tetkik ettirdim. Maksadım bu gibi malumatı toplayıp vaziyeti ilmi, iktisadi bir surette öğrendikten sonra, Kürtlere Türk olduklarını anlatmak için teşkilat yapıp faaliyete geçecektim. Bugün Kürt denilen bu adamların çoğunun Türk olduğunu çoktan bilirim. Yalnız onlara bunu bildirmek, öğretmek lazımdı. Türk zavallıdır. Hadî Mısır'da, Cezayir'de, yüzbinlerce Türk'ü kaybetmişiz, Araplaşmışlar. Fakat Kürdistan henüz elimizden de çıkmamıştır ve anayurttu Türkleri Kürtleşmeye bırakmışız." (Doğu Mecmuası, Sayı 12, Ekim 1943, s. 14-15Dr.

Rıza Nur, konuyla ilgili olarak, Hayat ve Hatıratım kitabında da şunları söylüyor:"Kürtler meselesi beni üzüyor. Bir şey yok ama bir gün milli davaya kalkacaklar, Bunları temsil etmek (asimile etmek) lazım. Tetkikata başladım. Diyarbakir'de olan Ziya Gökalp'e de para yollayıp Kürtlerin coğrafi, lisani, kavmi, içtimai ahvalini tetkik ettirdim. Bir rapor gönderdi. Maksadım oranın, bir Makedonya olmadan, kökünden meselenin halli idi." (Hayat ve Hatıratım, Cilt 3, Altındağ Yayınevi, İstanbul 1968, s.906)

Görüldüğü gibi, ısmarlama çalışmanın esas amacı, Kürtlerin asimilasyonu için sağlam bir zemin oluşturmaktır. Ziya Gökalp'in hazırladığı bu rapor dört nüsha çoğaltılmıştır. Bir nüsha Cumhuriyet Halk Fırkası Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal'e verilmiştir. İkinci nüsha Dr. Rıza Nur'da kalmıştır. Üçüncü nüsha Alevi-Bektaşî incelemeleri yapan Baha Sait'e verilmiştir. Dördüncü nüsha ise Ziya Gökalp'de kalmıştır.

Ziya Gökalp'in Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler kitabı ilk olarak 1975 yılında Komal yayınevi tarafından basılmıştır. Bu kitap 1992 yılında, Sosyal Yayınlar tarafından yeniden basılmıştır. Kitabı Sosyal Yayınlar için yayına hazırlayan Şevket Beysanoğlu, "Eser hakkında Birkaç Söz" başlıklı giriş yazısında, (s.5-8) Komal Yayınevi tarafından basılan kitabın raporun tamamı olmadığını, Sosyal Yayınlar'ın raporun tamamın yayımlamaya çalıştığını vurgulamaktadır. Bu raporun 1922 yazında ve sonbaharında hazırlanmış olması muhtemeldir. 1922 sonbaharında, Ziya Gökalp Diyarbakır'da, çarşı-pazar dolaşarak, kahvehanelere girerek Kürtlere Türklüğü telkin ediyor. Şerafettin Güneli, (Şerafettin Menda)'nin, Dr.Cemşid Bender'e gönderdiği mektuplarda, Ziya Gökalp'in bu çabaları açık bir şekilde dile getiriliyor. 1928 doğumlu Şerafettin Menda bu konularla ilgili olarak, ailesinden duyduklarını, anılarını anlatmaya çalışıyor. Şerafettin Menda, Kasım 1992 başlarında ve 6 Aralık 1992 tarihinde, Dr. Cemşid Bender'e iki mektup göndermiştir. Cemşid Hoca bu mektupların birer kopyasını bana da verdi. Bu mektuplarda, Ziya Gökalp, Kürtlere Türklüğü telkin ediyor.Örneğin, Karakeçili Aşireti mensuplarıyla Ziya Gökalp'in tartışmaları dikkate değer tartışmalardır. Ziya Gökalp Karakeçililer için, "Siz Türksünüz, Kürtleştiniz" diyor. Onlar da "anamız, babamız, atalarımız tek kelime Türkçe bilmezler, biz Kürdüz" diyorlar. Ziya Gökalp onlara ısrarla

Türklüğü anlatıyor.Görüldüğü gibi Ziya Gökalp'in kendi kimliğiyle sorunları var. Beşikçi'nin kendi kimliğiyle bir sorunu yok ki...Türk egemenlik sistemi, Türk olmayan halkları asimile edebilmek için yoğun bir çaba içindedir. Devletin "ötekiler"e, öteki kimliklere uyguladığı baskı politikaları, elbette, Türk kimliğiyle ilgili bazı sorunlar ortaya çıkarmaktadır. Bunlar devlet politikasından, uygulamalardan kaynaklanan sorunlardır.

3. Ziya Gökalp'in damadı, Ali Nüzhet Göksel, Ziya Gökalp'le ilgili bir yazısında şunları yazıyor:Ziya Gökalp'in damadı, Ali Nüzhet Göksel, Ziya Gökalp'le ilgili bir yazısında şunları yazıyor: "Şark vilayetlerindeki aşiretlerin iskanı meselesini, Rıza Nur benimsedi. Ve ilmi bir şekilde resmen işe başlamak üzere Ziya Gökalp'den bir tetkik eseri istedi. Gökalp de Diyarbakır ve havalisinden başlayarak, aşiretler arasında bulunan ve Türklüklerini muhafaza edenlerle, iktisadi sebepler yüzünden Kürtleşen Türklerin dillerini, tarihlerini, ırk ve adetlerini göz önüne alarak bunları Türkleştirmek hususunda bazı etnografik tetkiklerle işe başlaması metotlarını yüz sayfalık bir deftere yazıp Rıza Nur'a gönderdi.Bu tetkik Vekiller Heyeti'nce çok beğenildi. Atatürk takdir etti. Gökalp'e 300 (üç yüz) lira gönderdiler ve ayrıca bütün vilayetlerden bir tetkik seyahatına çıkması için arzularını sordular. Gökalp o zaman hastaydı. Elinde çalışacak seçkin gençler yoktu. Bu seyahatı sulh zamanına bıraktılar. Gökalp öldü." (Doğu Dergisi, Sayı 12, Ekim 1943, s. 14, sözeden Şevket Beysanoğlu, y.a.g.e. s.8)1922 sonları. Ortalama bir memurun maaşı herhalde, üç-dört liradır.

Dr Beşikçi nin Abdullah Ocalan, hakkındaki bu değerlendirmesi gösteriyor ki, onun Ziya Gökalp'la suçlamasının hiç bir bilimsel temeli yoktur, Öcalan'ın incelmeleri bilim dışı savlara dayanmaktadır. Uluslararası emperyalizmin ideologlarının Wallertstein gibi anti marxistler ki bunlardan biri CIA nin Paris'de marksizme karşı kurduğu EHSS'de direktörlük yapan Wallerstein'dir Öcalan Wallertstein 'in tezlerini kendi tezleriyimisi gibi savunmaya baslıyor. Bu da marksizme karşı mücadelede CIA ile MIT ilişkisini açıkça ortaya koyuyor..Diğerleri, Kropotlin, Bakunin, Boochlin gibi anarşistlerdir. Öcalan'nin devlete karşı çıkışıyla anarşilerle bütünleşiyor. Dr Besikçi ye karsi pozitivizm saldırısı Bilimsel ve felsefi temelden yoksundur.

İlkin Emile Durkheim'le ilgili söylediklerine cevap verelim. Kuşkusuz Sosyolojik bilim teorisi, E. Durkheim tarafından ileri sürülmüştür. Buna göre, gerçek toplumun bir fonksiyonudur. Zaman, mekan, neden, sınıflama gibi kavramlar toplum hayatından gelir. Levy-Bruhl, bilimin temel kavramlarının toplumdan geldiğini ve zamanla mantikileştiğini savundu. Daha sonra Manheim ve Sorokin de sosyolojik bilim teorileri ileri sürdüler.

Durkheim toplumbilimi kendi olgularını kendi ön dayanaklarıyla işleyen bir bilim durumuna getirdi. Auguste Comte'un fiziği, Herbert Spencer'in biyolojiyi örnek alıp inceledikleri toplumsal olaylar ona göre yalnız kendi türünden olaylarla açıklanabilir, "toplumsal olay" bireye bağlı ve bireyle başlayıp biten bir süreç değildir. Toplumsal olay bireyi aşkındır, birey ona katılır. Her birey için toplumsal olaya katılmak kaçınılmaz bir zorunluktur. Çünkü toplumsal olaylar; genel zorunlu bireyi ve bireyler arası ilişkileri belirleyen din, ekonomi, hukuk, ahlâk, siyaset, bilim ve sanat türünden olaylardır. Durkheim bireyi bireyselliği toplum içinde tümüyle eritmez. İnsanın kendine özgü bireyliğini ve topluma özgü toplumsallığını saptar. İnsan genel doğruları hazırca, tartışıp araştırmadan toplumdan alır. Bu doğrular: bireyin, kendisi, başkaları, insanlar arası ilişkiler, doğa, evren olguları üzerine yargılarına temel dayanak olur. Toplum bir başka yanıyla da insana ilişkin her kurumun temeli olup doğal bir bileşimdir. Kurumlar örneğin din ve Tanrı anlayışı da topluma bağlıdır ve onunla birlikte gelişip evrimleşir. Burada bir konuya parmak basmak gerekir'. Emile Durkheim, Auguste Comte gibi pozitivisttir. Kemalizmin positivist burjuva düşünceleriyle içli dışlı olduğu gözönüne alınırsa, bay Ocalan'ın niçin bunları klavuz edindiği daha iyi anlaşılır. Sosyoloji bilimin tarihinde Durkheim sosyolojinin tümünü okumamış olan Abdullah Ocalan Dr Beşikçi yi de bilmiyor. Bunları okumadığı Dr Beşikçi nin kitapları da okumamıştır. Dolayısıyla,

« **Beşikçi Durkheim sosyolojisinden, Marksizmin en katı halinden ve Ziya Gökalp'ten etkilenmiştir**” savı boş olumsuz bir değer yargısıdır. Bu yargı Kemalizmin positivist burjuva düşünceleriyle bütünleşen Abdullah Öcalan'ın Marksizmin amansız bir düşmanı olduğunu orataya koyuyor.

İkincisi , pozitivism (olguculuk), suçlamasıdır. Pozitivism, bilimin içindeki olgusal olmayan ve özellikle de metafizik unsurlardan temizlemek ister. Peder Mersenne tarafından 17. yüzyılda kurulan pozitivism, eski filozofların kurgucu dünya görüşlerine karşı idi. Gözle görülmeyen gerçeklerin varlığını reddediyor, hayalî kurgulara karşı çıkıyordu. Bilim sadece olgulardan hareket etmeli; onun arkasındaki nedenlerle uğraşmamalıdır. Deneysel olarak elde edilen duyu verilerinin tasviri ve çözümlenmesi, bilimi meydana getirecekti. Bu çözümlenmeyi yapacak olan mantıktı. Tek doğru ve geçerli bilgi türü bilimsel bilgi olduğu için, elde edilen mantıksal yapıyı gözlem yapan kişilerden, zaman ve mekândan soyutlamak gerekir. Pozitivism deneycidir, mantıktır, deterministtir. Pozitivism daha sonra Neo-pozitivism veya Mantıksal pozitivism olarak devam etti. Bu görüşü savunan M. Schlick, R. Carnap, O. Neurath gibi düşünürler “Viyana Çevresi” diye bir topluluk oluşturdular. Bir ara İstanbul Üniversitesi'nde çalışan H. Reichenbach'ın da önemli temsilcilerinden olduğu bu gruba göre, mantık ve matematiğe uymayan, deneyle sınınamayan her şey saçmadır. Bilim duyularımıza dayanıyor; olgular dünyasındaki gerçekliği tespit etmek istiyor. Ancak bu tespit en sonunda dilde yapılıyor. Birçok bilimsel gözlem, deney ve araştırmanın ürünü olan bilim, en sonunda dilsel bir ürün, bir anlatım biçimi oluyor. Bilim felsefesi de bilimsel önermeler ve kavramların, dolayısıyla bilimin dilsel çözümlenmesini yapacaktır. Bilimler evren gerçeğini inceleyecekler, felsefe bu incelemelerin ürünü olan kanıtlama yollarını inceleyecektir. Dili kullanmanın incelenmesi, gerçekte, dünyanın yapısının soruşturulmasıdır.

Bilimsel ürünlerin mantıksal çözümlenmesi, anlamların doğruluğunun ortaya çıkartılması çeşitli metodlarla olur. Bunlardan birisi, meselâ R. Carnap tarafından savunulan, doğrulama (verification) yöntemidir. Herhangi bir önerme gözlemler, deneyler ve ölçmelerle test ediliyorsa, doğrulanıyor demektir. Gözlenemeyen, ölçülemeyen önermeler bilimsel yönden anlamsızdır. Bu tür anlamsız ve boş önermelerin psikolojik bir değeri vardır, ama mantıksal bir değeri yoktur. Evrenin özü, Tanrı'nın varlığı v.s. hakkında kurulan metafizik önermeler ne doğrulanabilir ne de reddedilebilir. Doğru olup olmadığı test edilemeyen önermelerin bilimsel bir anlamı yoktur. Bu nedenle, bilim alanından metafizik ve duygusal ifadeleri temizlemelidir.

Matematik ve mantık hiçbir gözlem karşısında sarsılmayan kesin önermeler koymalarına karşın, bilimdeki hipotez ve önermelerin her zaman yanlışlama tehlikesine dikkati çekenlerden biri Carl G. Hempel'dir. Ancak yanlışlama (falsification) metodunu felsefesinin temeli yapmış olan düşünür Karl R. Popper'dir. Buna göre, bilimlerin önermelerinin sağlamlığı “doğrulama” metodu ile değil, “yanlışlama” metodu ile bulunabilir. Tüm önermeler yanlışlamaya tabii tutulmalı, yanlışlanabilen önermeler elenmeli, yanlışlanamayan bilimsel önermeler kabul edilmelidir. Bilimsel bilgi, doğruların biriktirilmesi ile değil, yanlışların ayıklanması ile ilerleyebilir. Yoksa tümevarımcı bir yaklaşımla ortaya atılan ve daima çürütülebilir olan bir takım hipotezler zamanla bilim olur çıkar.

Pozitivizmin ana çizgisi hem bilim tarihinde hem de herhangi bir bilimsel araştırmada, parça parça toplanan ham duyu verileri üzerine yapılan işlemlerin bilimi doğurduğu şeklindedir. Yani, bilim tüm insanlığın malıdır; hem tarihteki hem de günümüzdeki yanlış önermeler doğrulama, yanlışlama, deneme gibi yöntemlerle ayıklanarak gerçek bilimsel bilgi ortaya çıkartılmalıdır.

Popper'in neopozitivist felfesesi yanlışlanabilirlik kuramına dayanır. Onun bilimsel yöntem görüşü, “bütün sistemleri zorlu bir sınamadan geçirerek, sonunda nispeten elverişli” sistemi seçmek amacıyla, her kuramı yanlışlamaya tabi tutmaya dayanır. Çünkü Popper'e göre, tümevarım ilkesinin geçersizliği nedeniyle, kuramlar hiçbir zaman deneysel olarak doğrulanamaz. Bu konuda kendisine taraftar bulmak için Albert

Einstein'e yazarken, Einstein bunu red eder. Bilim Felsefesi Doktora¹⁰ çalışmamda, Popper'in, emperyalist burjuvazinin dünya görüşünü savunmak için Kant'ın bilinemezci düşüncesini esas alarak nasıl dinci kesildiğini, marxizme en büyük düşmanlıkla yaklaştığını göstermistim. Bir tek bilim adına yola çıkan, ama bilimsel gelişme ve gelişmeyi kapitalizmin rantına tabi kılan, objektif gerçekliği reddedip, burjuvazinin ideolojisini işçi sınıfına karşı haklı çıkartmak isteyen burjuva düşünürü, Popper": "Nesnel bir kuram derken, tartışılabilen, rasyonel eleştiriye tabi tutulabilen, tercihan sınanabilen bir kuramı kastediyorum." der. "Bir başka deyişle, kuram ve hipotezlerimizi ortaya atarız. Böylece onları herkesin anlayıp eleştirme imkanı doğar. Gerekli donanıma sahip herkes ileri sürülen görüşlerin mantıksal açıdan tutarlı olup olmadığını, ampirik açıdan ise gözlem ve deney sonuçlarıyla uygun olup olmadığını sorgulayabilir, onları eleştirebilir. Bilimsel bilginin nesnelliği, ilke olarak herkesin böyle bir uğraşı yürütebilecek olmasından, eleştirilebilir olmasından kaynaklanır. Bilginin yürütülebilecek olmasından kaynaklanır. Bilginin nesnel olması bireylerin tümünden birden bağımsız olması değil, tek tek bireylerden bağımsız olması demektir. Bilginin kamusal niteliğini anlamı budur.. Viyane Çevresi ve Franfort ekolu, kapitalizmin sömürü ilkeleri içinde kalarak burjuva toplumunun mutlak gelişmezliğini savunurlar.1929'da Moritz Schlick " biz felsefeyi bir bilgiler sistemi değil, bir edimler sistemi olarak düşünüyoruz". Positivistler ve neopositivistler " bir tek bilimi" savundukları halde,"bilim gelişmesi ve uygulamasını reddediyorlardı.Neuraht Caranap ve Morris 1938 yayınladıkları bildirmede " Bilimin birliğinin temelleri, uluslararası birleşik ansiklopedik " bilim görüşünü savunuyorlardı. 1988 de bitirdiğim Bilimler Felsefesi Doktora tezim bu ekollere karşı tarihsel ve bilimsel bir eleştiridir. Dolayısıyla, Abdullah Öcalan pozitivistizmin ve neo pozitivistizmin temsilcilerini bilmeden Dr Ismail Besikçi'ye suçlama getirmesi büyük bir acizliktir. Bilimsel bir anlayıştan yoksunluktur.

İkinci «'Ama ben burada da hiçbir zaman teslim olmadım, olmam da. İsmail Beşikçi bunu iyi bilsin.» Biz çok iyi biliyoruz ki Abdullah Öcalan'ın **çıkışı TC 'ye teslimiyettir.** Öcalan'ı kendisinden dinliyelim.

Bay Öcalan'ın teslimiyeti çok eskiye dayanıyor.. aşağıdaki açıklamalar gösteriyor ki **ABDULLAH ÖCALAN SAHİBİNİN SESİDİR, Devrimin Dili ve Eylemi** kitabında kendisi söylüyor«

"Asıl amacım, devrimci bir Kürdistan grubu ortaya çıkarmak"¹¹ "1975'lerde Kürdistan adına devrimci bir grup kurmak, tarihin seyrini değiştirecektir ve benden başka bu işe el atacak adam yoktur"¹² "Çıkış yapmaya çalışırken devlet adına hareket eden kişilerle ben son derece iyi geçiniyorum. "Kadın dersin kadın, para dersin para! Apartman dersin apartman al; ye, içinde yat! Ben de bu noktada, tam bir paşa oğlu gibi davranıyordum...Burjuvaziyi nasıl çalıştırıyorum? Sonradan o Uğur Mumcu'nun başını götüren, işte açmaya çalıştığım bu ilişki tarzıdır. 1976, 1977 ve 1978 döneminde onları, devleti çalıştırıyorum ve hareket yürüyor."¹³ "Ankara'dayız. 1976-77-78'i eğer bunlara dayandırmazsak, sağlam çıkışı yapabilir miyiz?"¹⁴ "Devlet, para ve kadın yoluyla beni tutabileceğine 1977-78 ve 79'un başlarına kadar tam inandı diyebilirim. Bu, devleti yanlış bilgilendirme oluyor. Tarihteki en büyük hatasıdır."¹⁵ "Ben devlete 1966'dan itibaren maddi olarak dayanmışım ve ancak 1977-1980'lerde kopuşa gideceğiz."¹⁶ "TC şimdi kavramıştır, ama çok geç; artık iş işten geçti. Verdiğimiz görünüm; Ankara'da kalıp grupçuluk yapacağız; bir yayın çıkaracağız, bir de yayın dükkanı kuracağız. Yine bayan (Kesire, Nb) özel ilişkiyle bağlanmış. Devlet daha ne istiyor? O, günlük rapor alıyor; 'kucağımızda!'. Kendimi dört dörtlük devlete bağlanmış oluyorum. Uğur Mumcu'nun dile getirmek istediği olay biraz da budur: 'Apo'yu MİT mi besledi?' diye soruyor. İşte biz kendimizi MİT'e böyle beslettirdik. Güvenliğimizi sağlattırdık, paralarıyla grubumuzu finanse ettirdik, evlerinde en önemli toplantılarımızı yaptırдық ve o entellektüel gücünü de biraz kullandık. Bazı ilişkilere öyle uzandık ve zamanında sıyırdık..."¹⁷ "Taktik gerçekten şeytanın bile çok üstündedir. Gidin MİT'e nasıl olduğunu söyleyin, şaşıracaktır. 'Bizi inandırdı' diyecektir, hatta 'Uyuttu bizi'. İşte üstünlük burada"¹⁸ "Başka türlü hiçbir Kürt partisi oluşamaz...Yöntem değiştiriyorum, taktik yaratıcılık diyorum buna"¹⁹ "Çok ilginç,

devletin iki yanını nasıl kullanıyoruz. Sanırım MİT bunları duyduğunda hem kahkahadan patlıyor, hem de öfkesinden boğuluyordur. D... Arkadaş vardı, 1979'daydı galiba, beni yakaladı. Anlattıklarına göre MİT başını dövüyor, 'bu yüzde yüz kucağımızdaydı, biz bunu nasıl kaçırdık' diyormuş." ²⁰"Kim kimi yanılttı?... Düşünün, devlete Kürt partisi kurduruyorum. Uğur Mumcu....dedi. Doğrudur, bu da doğrudur. Biz devrimci Kürt partisini (yani PKK'yı) nasıl MİT'e dayandırarak kurduysak, Kürt devletini de (şimdi işte içinde olduğumuz bu Güney'deki devlet) Türk devletine dayandırarak kuracağız. Yazdı adam, başka çaresi yok. Taktik buraya getiriyor. Taktiğin üstünlüğü burada.(....)Pilot ne diyordu: 'Abi sen ne yapıyorsun?'. Günün yirmidört saatinde bilgi istiyordu. Ben de hepsini veriyordum..."²¹"Ankara'yı böyle 1979'a kadar oyalamak büyük bir taktikti. Hem de grubu bütünüyle onların olanaklarına dayandırmak..."²²

Bunlar Öcalan'nin kendi ifadeleridir.

Abdullah Öcalan'ın avukatları aracılığı ile basına yaptığı 22 Eylül 1999 tarihli açıklamasıdır. Açıklamada şöyle denilmektedir; *"Atılacak demokratik adımlara engel olmadığını, aksine bu adımlara güç verdiğini kanıtlamak için bir PKK grubunun silahları ile birlikte iyi niyet ifadesi olarak Demokratik Cumhuriyete katılmak ve güç vermek için Türkiye'ye gelmeye çağırıyorum. PKK'nın atacağı bu adım Barış ve Demokratik Çözüm için sembolik bir adımdır. Silahlı mücadele kararının sözde kalmadığını kanıtlamak açısından bu adım oldukça önemlidir".* Silahlarıyla birlikte gelip TC emperyalist devletine teslim olan ve Paris'deki KUM seçimlerinde sandıklardaki oyları saymadan seçim listesini çıkaran bu teslimiyetçinin sesi çıkmıyor.

Bu doğrudan doğruya teslimiyete yapılan bir çağrıydı. "Demokratik Cumhuriyet'e katılma ve güç verme çağrısı, Türkiye Cumhuriyeti'ne teslim olma ve ona güç verme çağrısından başka birşey değildir. Genel Kurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu, bu çağrıya benzer bir çağrıyı daha geçen hafta, kimi gazete ve tv muhabirleri ile yaptığı sohbet toplantısında yapmıştı. Kıvrıkoğluna göre, silahlı mücadeleye son vermek yetmiyordu, PKK'lıların gelip teslim olmaları isteniyordu. Aradan fazla bir zaman geçmeden, Abdullah Öcalan, Kıvrıkoğlunun talebini yaldızlı laflarla süsleyerek, yerine getirmek istemektedir. Devletten hiçbir talepte bulunmayan Öcalan, "sembolik" çağrılarla teslimiyetin ve tasfiyenin kapılarını açmak istemektedir. Bu çağrı ile PKK bir yol ayırımına getirdi. PKK, ya Abdullah Öcalan'a kulak verip silahları ile birlikte teslim olacak veya kendisine yeni bir rota çizecektir. (23 Eylül 1999)

Öcalan, " Bu mücadele, bu yargılama yaşanacak bir geçmişimin olmadığını kanıtlamıştır. **Halkım için de, sınırlı da olsa özgür kimliğim ile bir yer bulamadım.** Ama geleceğin Demokratik Türkiye Cumhuriyeti içinde bu mücadelenin de katkısıyla özgür birliktelik içinde yaşamının hem en doğru yol hem de onur teşkil edeceğine inanıyorum. « başta "Kürt Kimlikli" ayaklanmalar olmak üzere hukuk sistemini zorlayan oldukça kapsamlı ve tüm gelişmeleri artık objektif tartışmak "anayasal bir devletin" hukukunu gözönüne getirmek ve kerhen uygulamakla birlikte evrensel ve oldukça demokratikleşmiş hukukun temel felsefesine en azından inancını ve ne kadar sınırlı da olsa bu "davam" üzerine gölgesini düşürmek anlamlı bir beklenti idi. **Bağımsız yargının bir gereğiydi.** » TC yargılarının ne kadar bağımsız olduklarını Koçgiri, Şeyk Said Efendi, Ararat, Dersim 'de nasıl idam edildiklerini görmüştür.

Üçüncüsü, bu konuda "Hüseyin Kaytan'ın açıklamasıdır. *"Atasagun'un verdiği bilgi ve yönlendirmeye yürütülen operasyona göre, Öcalan artık devletin elinde olduğu ve devlete yaklaşımında barışçı (neden teslimiyetçi değil?) ve en azından yönlendirilebilir olduğu için, PKK sürecinde Kürtlerin elde ettiği bütün kazanımlar, yine Kürtlerin kendi istemleriyle yok edilecektir, en azından yoketmenin eşiğine kadar geriletilecektir. Kürtlerin PKK sürecinde Türk devletine verdiği bütün zararlar, yine bu halka ve çocuklarına fazlasıyla ödetilecektir. Aslında meselenin özü, Türk derin devleti ya da ulusal istihbarat kuruluşlarının, devlet güvenlik güçlerinin, Öcalan'ı vatan haini olarak suçlamalarında yatıyordu. Öcalan'ın kendisi de her fırsatta "düşmanını nasıl*

kullandığını”, MİT’in parasıyla PKK örgütünün temellerini nasıl finanse ettiğini vurgulamaktan çekinmezdi. İşte onu Türk sömürgeci devletinin nezdinde sözde “vatan haini” yapan şey budur. “ Huseyin Kaytan “Türk devleti geçmişte nasıl Kürt başkaldırısını denetime almak için PKK’yi finanse etti ve yönlendirdiyse, bugün de bu yeni uyanışı bastırmak için PKK’yi iki yönlü olarak kullanmaya kararlı olduğunu gösteriyor. Bugün yine bir Kürt özgürleşme ivmesi vardır, ve yine 75’te olduğu gibi, Güney Kürdistan’da Kürtlerin kazandıkları düzeyle, uzak ya da yakın, ilişkilidir. Olayları dikkatli okuyanlar, eğer sağduyulu iseler, ne olup bittiğini çözmekte gecikmeyeceklerdir. Türk devleti, Kuzey’de sahte bir savaş oyununu dayatmakta, ama savaşın yoğunluk düzeyini kesinlikle kendisi belirlemektedir. Birkaç askerin vurulmasına müsaade edilmektedir ve karşılığında Kürt gerillaları vurulmaktadır. Devlet burada iki yönlü karlıdır. Onun da tohumuna para saymadığı birkaç Türk askerinin vurulması, Türk ırkçılığının diri tutulmasına ve ordunun büyük rantlar elde etmesine hizmet etmektedir. Yine öldürülen Kürt gerillalarının şahsında, hem Kürt halkı PKK’yi anlama konusunda oyalanmakta, hem de Kürtlerden intikam alınmaktadır. Fakat sürecin en önemli özelliği, halk nezdinde PKK’nin devlete hizmet eden yüzünün maskelenmesi, yani gizlenmesidir. İşin en çarpıcı tarafı da, sözde savaş oyununun yoğunluk düzeyinin devletçe dakikası dakikasına kontrol edilmesidir. Bir-iki asker ya da polisin ya da güvenlik görevlisinin vurulmasını amaçlayan eylemler gerçekleşirken, metropollerini ya da devlet kurumlarını hedefleyen eylemler, tam gerçekleşecekleri anda istisnasız olarak durdurulmakta; PKK dogmatizminin yanılttığı en seçkin Kürt gençleri, bu eylemlerin sonucunda daha ne olduğunu anlamalarına fırsat verilmeksizin öldürülmektedir. “ demektedir.»²³

Dördüncüsü, dünya kamuoyu Abdullah Ocalan’ın İmralı yaşam boyu tutuklusu olduğunu, Kenya’da yakalanınca uçakta yaptığı ilk açıklamayı herkes biliyor.18 Nisan tarihli Ozgur Politika gazetesinin verdiği haberde, “Genelkurmay’dan bir yetkili MİT’i ve Emniyet’i arayıp ‘güvenlik nedeniyle Apo’nun İmralı’da kalmasından yana olduklarını’ açıkladı ve ‘Siz de İmralı’da kalması yönünde fikir beyan edin’ telkininde bulundu. Hem MİT hem de Emniyet bu öneri doğrultusunda Öcalan’ın İmralı Cezaevi’nde kalmasının doğru olacağı yönünde rapor verdi. Böylece Başbakan Erdoğan’ın önerisi, güvenlik bürokrasisi ‘yeşil ışık’ yakmadığı için Adalet Bakanlığı’nca rafa kaldırıldığını”belirtiliyor. Basta, Kurdistan Özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi için sömürgeci fasist TC devletine karşı silahlı mücadeleyi başlatan PKK Genel Başkanı’nın “ **annem türktür**”, “**yaşamama izin verin, devlete hizmet edeceğim**” demesini en iyi vurgulayan Aysel²⁴Çürükkaya’dır.

Ömrün boyunca hiçbir zorluğa katlanmadın.

Hep onun bunun gölgesinde, ona buna ajanlık yaparak yaşadın.

Ne dağların soğuşunda, nede ovaların sıcaklığında yandın.

Açlığı ve susuzluğu hiç tanımadın.

Bir elin yağda bir elin balda yaşadın.

Ömrün boyunca tek bir kez Türk askeriyle karşılaştın

Süklüm büklüm, korkak duruşunu bütün dünya gördü.

"Bana bir fırsat verilsin devlete hizmet etmeye hazırım" sözünü bütün kulaklar duydu.

İkimiz de ortadayız.

Kim rezil ise, vicdan sahipleri karar versin!

Beşincisi,Abdullah Ocalan’ın Sömürgeci TC devletinin kanlı bayrağını öpmesi, PKK tarihinde bir Dönüm noktası oldu. Ocalan, Partisinin kurumlarını feshetti.Bütün örgüt birimlerini, kurumlarını dağıttı.Paritisinin ulusal ve uluslararası siyasal faaliyetlerini, Kurdistan ulusal Kurtuluş mücadelesine yardım eden kişi ve kuruluşları TC devletine açık duyuruda bulundu..Bütün bunlara rağmen, PKK Merkez Komitesi Abdulah Ocalan’nin açıklamalarında “ **Parti suçu**” görmedi. Onu Partiden ihraç etmedi. Kimse kalkıp Abdullah Ocalan’ı eleştirmede. Ocalan meydanı boş buldu. TC ‘ye açıkça hizmet edeceğini açıkladı.

Partisi onu takip etti. Özgür Politika Gazetesinin bazı yazarları²⁵, TC devletine Dersim ARGK bölge Komutanı Orhan Ilbay'ı ve gerillaları ihparda bulundular ve hunharca öldürüldüler. .Uluslararası emperyalist burjuvazinin marxisme ve sosyalizme düşman olan ideologlarının goruslerine TC nin somurgesi fasist politikaları hakli çıkartma sefrerberligine girdiler.Emperyalist kemalizmin ideolojilere, onun uniter devletine sadik kisiler DR Ismail Besikçi'ye saldirilarda bulundular.. Bu saldirilar açıkça,. Kurdistan ulusunun kendi geleceğini tayin etme ilkesine karsi ve ayrilip kendi bagimsiz devletini kurma hakkini inkarina dayanliyordu.. TC devletinin uniter yapisini mutlaklastiran, Ortadogudaki emperyalist hegemonyaci, isgalci TC Ordusuna Konfedéralizmin yolgostericiligine basladilar. Bu çikisin amaci, Kurdistan ulusunu somurgesi devletlere boyun egdirtmek, Kurdistan'nin yeniden ilhaki mesrulastirmak, Kurdistan'nin siyasi birligine, Guney Kurdistan devriminin amaclarina ulasmasina engel olmakti.Eger Otadoguda ABD emperyalizmi ve diger emperyalist guçler bir tehlike olusturuyorlarsa, buna temelindeki asil neden Kurdistan ulusal sorunu degil,kurulusundan beri emperyalistlerle isbirliyi yapan fasist somurci TC devletinin politikasi dir.. Dunyanin en buyuk saldirgan ve emperyalist Ordusu olan TC Ordusudur.

Altıncısı: Ocalan dayılarının "**demokratik**" Cumhuriyetinin" özel savunucusu" olarak, DGM savcısının önünde verdiği ifade de " *kültür kimlik bilinci*"ni dile getiriyor," **Ben Atatürk Kültür milliyetçisiyim**" diyor. Söylediklerini unutan Abdullah Ocalan « *Benim Kemalist olduğumu iddia edenler, kendileri 1930'lu 40'li yılların Hitler ve Musollini anlayışını temsil edenlerdir. Kapitalist milliyetçi çizgiyi dayatanlardır ya da Stalin'in dar sınıf anlayışını temsil edenlerdir.* » Oysa yukarıda "Ben Atatürk Kültür milliyetçisiyim" diyen, Ocalan'ın kendisiydi. O, MGK nin "**stratejik eylem planı**"ni evetliyordu.²⁶.Ocalan "*pismanlik yasasi, siyasi bir af yasadir*"(...) diyor.

Bazı ingiliz TC savunucuları nasıl M. Kemal ve Hitler'in sofrasında yatıp kalkarken, ermenilerin jenosidini **D. Tonybée** ve donek **Trokçki** gibiler kürt halkını sirtına yükleyip, Kurdistan halkını "vahşi" gösterirken, bugün ingiltere'deki inceleme yaptıklarını ileri sürenler Kurdistan halkını "**koyun**", "**suru**" diye niteleyecek kadar insanlık değerleri ile bağdaşmayan sevisizliğine düşüyor. Hatırlatmak gerekir, .«Hitler'in sekreteri, alman filozofu Nietzsche'nin kizkardesiydi Hitler'e Nietzsche'nin "**kitleler sürü**"dür, görüşünü aktaranlar arasındadır. Heidelberg Üniversitesi rektörü filozof Martin Heidegger, "**Heil Hitler , Hitler irademdir**, Alman ulusunun iradesini Hitler temsil ediyor " diyerek insanlığa karşı suçlar işliyordı. Kızılırdunun esir aldığı, Gestapo ve alman ordusunun subaylar ve erlerinde, Nietzsche'nin "Zerdüş böyle buyurdu" kitabı çıkıyordu. Kitlelere "**sürü**" diyen Nietzsche'nin "üstün insan" görüşü, alman faşizminin "üstün ırk teorisi"ne dönüştürülüyordu. Burada, A. Ocalan'ın iradesinin TC'ye teslim olduğunu açıkça söylemek gerekir. Çünkü, Öcalan 7 haziran 1999 tarihli görüşme notlarında «**Akıllı olusan Barzani'nin kazandığından on kat fazlasını kazanırsın. Barzani'nin Kürtçülüğü en aşağılık yere götürür. Barzani'nin Kürt Devleti çatısı altında yaşamaktansa, bu TC ile demokratik çatıda yaşamak daha iyidir. Barzani otonomiciliginden kar be kat önemlidir. Özgür bir Cumhuriyette yaşamak Yüz kar daha onurludur. Daha geniş birliktelikleri daha Önce belirtmiştim. Türkiye akıllı bir öncülük ederse bu coğrafyadaz imparatorluk kadar güç kazanır.**"⁽²⁷⁾ derken Kürdistan ulusunun değil emperyalist somurgesi TC yöneticilerin kemalist iradesine bağlılığını dile getiriyor. Ocalan 16 Ocak 2002 Tarihli Görüşme Notlarında "**Türkiye bunların sözde devlet olmalarına izin vermeyecek. Hazirlikleri bizden ziyade onlara karsidir. Türkiye ile KDP nin stratejileri çatışabilir, gerginlik gelisebilir. Bizimkilerin araziye yayılma durumları nasıl, büyük bir alanı kapsıyor mu? Daha çok nerede konumlanıyorlar. Avukat: Araziye genisligine ve derinligine yayılma durumu var. Öcalan: Güneyde üçüncü bir güç gibi midirler? Araziye yayılma oranları nasıl ? Avukat: Kirsal anlamında daha fazladır Öcalan: Kirsaldaki halka dayanıyorlardır. Katilim devam ediyor mu ? Yaygın midir? Avukat: Katilimler devam ediyor " diye konuşuyor. Ocalan, Yargıtay Baslanlığına ve 9. Ceza mahkemesinde yaptığı savunmada: "**bunu İmralı'daki durusmada mahkeme başkanlığına sunduğum mektupta**"1925 Kürt isyanında "**

İngiltere'nin yürüttüğü politikasının günümüze uyarlanış bir versiyonu olarak değerlendirdim"²⁸. Abdullah Ocalan iradesini şöyle dile getiriyor. "**Köyleri yailanların acıları nelerdir? Diyarbakır nüfusu bir kaç yıl öncesinde 300.000 iken, şimdi iki milyonu geçiyor. Bu doğrudan etkim altında ortaya çıktı. (..) Irade var, benim iradem var.. Ve hala tatmin olmuş değilim ; Bu kadar alt üst etmeme rağmen, hiç bir şey istediğim gibi değil hoşuma gitmiyor, tatmin olamıyorum. Bir çılgın miyim, bir illah miyim veya büyük maceraci miyim?**"²⁹ Kürdistan halkının zorla topraklarından göçe zorlanması bizzat Mustafa Kemal'in eliyle Ocak 1917 de kovulması Ocalan kendisi için can attığı TC emperyalist Cumhuriyetinin jenosid politikasıdır.

Butun Kurdistandaki baskaldirmalarda emperyalist sömürgeci TC devleti, Kurdistanı bosaltmada bu kadar başarılı olmamıştı. Burada Ocalan'ın iradesinin kime hizmet ettiği açık. O, TC yöneticileri gibi ulusal Kurtulus hareketine saldırıyor. Diyarbakirdaki yargılamalarda Kurdistan'ın Özgürlük ve Bağımsızlığı istedikleri için bunu haykirdıkları için Seyh Said Efendi ve arkadaşları idam edildiler. Onlar daragaçlarında" yasasin bağımsız Kurdistan " diye haykırdılar. Onların eylemlerinin arkasında İngiliz emperyalizmi yoktu. Oysaki M. Kemal bizzat kendisi İngiliz emperyalizminin İsbirlikçisidir. 1916 'de İtalyanlar, Avusturya ile, İran'la İngiltere ile gizli anlaşmalar yapmıştı ; Bu belegeler elimizdedir. İsmet İnönü bile anılarında, Şeyh Said Efendi nin Ulusal Kurtulus hareketinde İngiliz parmağını kendilerinin uydurduğunu yazıyor. Buna rağmen, Ocalan" **Yargılamada söylediğim Demokratik Cumhuriyete barış ve Kardeşlik temelinde hizmet edeceğime dair sözümün gereklerini kısmen yerine getirmekle birlikte, önümüzdeki dönemde tam gerçekleştireceğime de inanç ve kararlılığımı belirtmek durumundayım** »³⁰ demekle kendi niteliğini açıkça ortaya koydu. Ocalan çamur atmada, arkadaşlarını imha etmede kemalist bir ustadır. Atasının izindedir. Muhafifleri ortadan kaldırmak, hatta kendi eşini suçlamak onu altı ay hapsedmekle dengesizliğe düşmüştür. Ocalan Yargıtay Sauvunmasında açıkça" **Bu mcadele, yargılama yaşanacak bir geçmişimin olmadığını kanıtlamıştır**» diyor.

Peki bay Ocalan'ın bu açıklamaları kimin denetimindeki teslimiyet politikasıdır? TC nin emrine ta başta Partiyi kurarken nasıl girdiniz ? Nedir sizin teslimiyet politikanızın hedefi? Size göre " **teslimiyet**" nedir? Kim kime, neden nasıl hangi koşullarda teslim oluyor? TC devletine karşı Kurdistan'ın özgürlük ve bağımsızlığı adına silahlı mücadeleyi baslatan on birlerce gerillayı şehit veren PKK liderinin TC nin eline esir düştüğü andan bu yana tutumu ve davranışları, açıklamaları politikası "**teslimiyet**" politikası değilse nedir? Başka bi deyişle, Kemalist devlete ve ordusuna karşı silahlı mücadeleye girişen Abdullah Ocalan nasıl olur 18 04 2006 tarihli Özgür Politika gazetesinde" **Beni Kızıl Elmacı olarak gösteriyorlar, 'Kızıl Elma'nın yolunu düşünüyorsunuz' diyorlar. Benim yaklaşımımın Kızıl Elmacılıkla ne alakası var? Bunları söyleyenler ABD işbirlikçisidirler. Kızıl Elmacılar 1950'den beri ABD'ye postu serdiler. Hatta İttihat ve Terakkicilerden beri postu serdiler. Enver Almanya'ya, Avrupa'ya postu sermişti. Kızıl Elmacılar 1950'lerde Florida'da özel eğitim gördüler; Türkiye'ye kaybettirdiler. Bu gerçekler karşısında Mustafa Kemal'in ruhu sızlar; onun ruhu onların yanında değil, benim yanımda. 'Apo milliyetçi olmuş, Kemalist olmuş' diyorlar. Ben bağımsızlıkçı ve özgürlükçü çizgiyi kabul ediyorum; 1920'lerin bağımsızlık ruhunu kabul ediyorum. Mustafa Kemal bunu yapmışsa iyi bir şey yapmıştır.**"³¹ diyor. Ocalan bununla da kalmıyor: Ben kesinlikle bir devlet yapılanmasını kastetmiyorum. Çekindiğim için değil demokratik konfederalizmi Türkiye halkına bir çözüm olacağına inandığım için geliştirdim. **Demokratik konfederalizm, bir devlet yapılanması değildir.** » derken Kurdistan ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını kesinlikle inkar ediyor ve Konfederalizm teziyle emperyalist somürgeci devletin ilhaklar politikasına dörtelle sarılıyor. « *Mahkemede üye albay bana milliyetçilik anlayışımı sordu. Ben etnisiteye dayanmayan milliyetçilik cevabını verdim. Onayladı. Ordu, Atatürk milliyetçiliği ve etnik milliyetçiliği ayırıyor. Biz etnik milliyetçilik ve sünni gericiliğe karşıyız. Yurtseverlik anlayışımız gereği milliyetçi ayrılıkçılığa karşıyız. İslami kültür bir vakadır. Buna saygı duyarız. Cumhuriyet'in zihniyet temeli bilimseldir. Etnik, dini ideolojiyi cumhuriyetin temeli haline getirmemiştir. Atatürk cumhuriyeti bilime*

dayandırıyor, Uygarlık tarihini ve bilim felsefesini okuyordu. Benim yaptığım Cumhuriyeti dört temel ilkesine ve bilime dayandırmadır. Ben bu temelde faaliyetlerimi yoğunlaştırıyorum. Sorunları barış ile halletmek istiyoruz. «

Dr Besikçi ,bu konuda " Kemalister, Kurdistan'inn ve kurt ulusunun parçalanmasına katılmışlardır. Kemalister uluslararası somurge Kurdistan'in önemli kesiminde somurgedirler. Kurt ulusunun ulusal varlığını rededip Turk ulusal değerlerini kurtlere empose ettikleri devletin her türlü araçları kullanarak asimilasyonu sürdürdükleri için irkçidirler. Hitler başka ülkelere yayılırken, onlarda etnik bakımdan alman olanları kendi benliğine kavuşturmak amacını güttüğünü iddia ediyordu. Kemalister ise, gerek Kurdistan'da, Hatay'da genişlerken Hitler'inkinden farklı ve çok daha katliamcı ve imhacı olan bir gerekçe göstermektedir; Kemalister işgal ettikleri yerlerin ahalisini ulusal kişiliğini rededip kurt yoktur, herkez Türktür. Eti türklere (Hatay) diyerek somurgediliklerin gizlemeye çalışmaktadırlar."(..) CHP ve Genel Başkanı Gazi Mustafa Kemal, İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile Şehinşah Şah Riiza yönetimi ile işbirliği yaparak Kurdistan ve Kurt ulusunu bolmustur. Bu güçlerle birlikte sürdürdüğü politik, ideolojik ve askeri eylemlerle Kurdistan'dan aldığı payı işgal ve ilhak etmekte ve somurlestirmeye çalışmaktadır. Bunun için Kurt ulusunun ulusal ve demokratik hakları için giriştiği mücadeleleri kanla bozmaktadır».³².

Geçek su ki, Abdullah Ocalan yukarıda dile getirilen düşüncesiyle Mustafa Kemal'in Kurdistan'da yaptığı bütün katliamları ve jenosidleri. **Mustafa Kemal bunu yapmışsa iyi bir şey yapmıştır.** diye onaylıyor, destekliyor. **Tekrar ediyorum, Dr Beşikçi'ye saldırması devletin kendisine verdiği resmi görevdir.**Ocalan bununla da kalmıyor.İleri sürdüğü Sumer Rahip devleti modeli, neolitik eckolojik devrimi tezleri, Pan Türkizmin pan-turanizmin tezlerini birleştirmeye çaba gösteriyor." **Büyük önder Atatürk, Sümeroloji konusunda bir yandan Fakülte kurarakken Batı'nın tanınmış bilgini B. Landsberger'i bölüm başkanlığına getirirken, öte yandan benim gibi(Prof. Mevrure Tosun) İstanbul Üniversitesi mezunlarını bu konuda yetiştirmek için Batı'ya göndermistir. Kisaca elimizdeki kitap Büyük önder Atatürk'ün büyük planının bir halkasıdır**³³ Bu durum Öcalan'ın Doğrudan doğruya yaklaşımının« Kızıl Elmacılıkla ne alakası» olduğunu ortaya koyuyor

Güney Kurdistan'a yönelik TC ordusunun ve devletin yaptığı yatırım politikaları simdiden Güney Kurdistan yeniden ilhak almak ve somurgelestirmek anlamına gelmiyor mu? Yarın İran rejimi ile Suriye rejimlerinin ortadan kaldırılmaları karşısında Kurdistan bütün parçalarının bağımsızlığı gündeme gelmeyecek mi? Buna rağmen Abdullah Ocalan". **Barzani ve Talabani benim adımları kullanarak devlet kurdu"** savsatasında bulunuyor. Öte yandan Ocalan'nin' görüşmelerde Ocalan," **'Devletin güdümünde olduğumu, bu nedenle özgür hareket edemeyeceğimi, dışarıdakilerin konuşması gerektiğini,hatta benim devletle anlaşarak savaş kararı verdiğimi söylemiş sanırım. Bu bana açıkça bir saldırıdır. Yalan, yalan, yalan. Bunları nasıl söyleyebilir? Bunlar bana yapılan saldırılardır. Bana hakaret ediliyor. İşte bunlara karşı kendimi savunmam gerekir. Bu aslında devlete karşı da bir saldırıdır. Bu nasıl olabilir? Bunlarla gerekirse konuşulmalı, dava açılmalı. Çarpıtmasınlar. Benim devletle işbirliği yapmam, savaş kararı almam kocaman bir yalandır. Bunu söyleyen Beşikçi, ucuz Kürt milliyetçiliği yapıyor. Kendisinin arkasında devletler var. Kürt milliyetçiliğini kullanmak isteyenlerin başları dışarıdadır, biliyorum. Ama bilsinler ki bu ilkel milliyetçiliğin ipliği pazara çıkmıştır. İkel milliyetçilikle, şoven milliyetçilik karşı karşıya getirilmek isteniyor. Bu çok tehlikeli bir oyundur. Halkımız aç kalsa da bu oyuna gelmemelidir. Bu husus çok önemlidir. Herkes mümkün olduğu kadar bu milliyetçiliklerden kaçınmalıdır"** demektedir. Oysa yukarıda aktardığımız Dursun Ali Küçük'un açıklaması Öcalan'ın yalan söylediğini kanıtlıyor. **Kaldiki Öcalan devletle ilişkisi Devrimin eylemi ve Dili kitabında olduğu kadar, A.Ocalan'ın Mahir Sayan yaptığı söyleşide dile getiriyor. " Ugur Mumcu, "Apo'yu MIT mi besledi"** diye soruyor.(..) MIT beni beslemedi. MIT'in klasik yöntemlerle beni kontrole alma çabaları vardı. Bunun için parayı gözden çıkardı tabii. **Biliyorsunuz , örtülü ödenekten bunun için paralar sonuna kadar sonuna kadar gözden çıkarılır.** Bize de biraz nemasi kaldı" Ocalan

açıkça MIT'ten para aldığı, gurupla "paylastigini" soyluyor.Ocalan' adamlarin parasiyla, adamlarin elemanlariyla yaptigim politikaya bak.Ugur Mumcu bunu yazacakti.Adam on gun sonra olduruldu. Bilemiyorum bunun etkisi var mi yok mu?" Bu konuda Yazar Hasan Yildiz " Ornegin ajan iliskisi bilinen Pilot'tan 1978'de 200 bin TL aldigini ilk kez gazetecei Ismet Imset'e 1993'de soyluyordu"³⁴ Bu Konuda Ocalan kendi kitabın da kendi diliyle kendi gerçekliğini kendi kitab Devrimin Dili ve Eylemi adli kitabında açıkça itiraf ediyor. TC Devletine açık baglilikini bildiren A Ocalan " **Ben Cumhuriyetin Kürt karşıti olduguna inanmiyorum.. Cumhuriyet belki de bir turkten daha çok Kurt için bir nimettir**" ³⁵dedi. Bu teslimiyet degil de nedir? Bu fasist somurgeci TC devletinin mahkemelerine kürd ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkından vazgeçmeki değilse nedir? Devlet Kurma hakkini kayizsiz sartsiz egemen Turk ulusunun hakim siniflarina birakma degilse nedir? PKK savasçilari, niçin Imrali teslimiyet ve tasviye politikasinin temellerini aramadilar? Fasit somurgeci TC Devletinin mahkemeleri karsisinde çözülen Ocalan'ı Parti suçu isledi diye Partiden atmadilar? Baskanlik konseyi ve parti organlari bu teslimiyet polikasına niçin karsi çikmadilar? Bugun Baskanlik Konseyi ayni gerici teslimiyetçi çizgide direniyor ve Abdullah Ocalan'ın Sn Dr Ismail Besikçi'ye karsi yaptigi suçlama karsisinde sessiz kaliyorlar. Oysa Dr Ismail Besikçi Ankara Devlet Guvenlik Mahkemesine karsi yaptigi savunmada aynen"" *Turkiye' deki devlet anlayisinda insan haklarinin hic bir yeri olmadigi bilnen bir gerçektir. Kurdistan'da İnsan haklarinin kirintisi bile yoktur. (..) Kurdistan'da Kurt toplumuna ve kurt insanlarına karsi surdurulen irkçi ve somurgeci baskilari, zulmu, iskenceyi gizliyebilmenin hiçbir olanagi yoktur*".³⁶

Kaldi ki sayin Dr Ismail Besikçi, gazeteci ve yazar Dara Cibran'a verdigi yanitta:

. " *Kemalizm, resmi ideoloji oluşturmıştır. Resmi ideoloji herhangi bir ideoloji değildir. Devletin idari ve cezai yaptırımlarıyla korunan ve kollanan bir ideolojidir. Resmi ideolojiyi eleştirdiğiniz zaman, resmi ideolojiyi benimsemediğiniz, ona uygun tavır ve davranış sergilemediğiniz zaman, idari ve cezai yaptırımlarla karşılaşmanız büyük bir olasılıktır. Batılı demokrasilerde de ideoloji vardır, siyasal ve toplumsal hayatta ideoloji zaten kaçınılmaz bir siyasal kategoridir. Fakat bu ideoloji herhangi bir ideolojidir, resmi ideoloji değildir. Eleştirilmeleri veya benimsenmemeleri idari veya cezai yaptırımlara neden olmaz. Resmi ideolojisi olan bir devlet demokratik bir devlet değildir. Bu bakımdan Kemalizm'in demokrasi anlayışıyla bağdaştığı söylenemez. Çağdaş demokrasilerde resmi ideolojiye dayalı bir siyasal toplumsal ve kültürel model geçerli değildir. "Demokratik Cumhuriyet" tezi de Kürt sorununun algılanması, kavranılması ve çözümü konusunda temel oluşturabilecek bir tez değildir. Çünkü bu tez devletin demokratik olmasını, demokratikleşmesini, demokratikleşen devletin Kürtlere de bazı haklar vereceğini varsayıyor. Devlet ise demokratikleşmemekte ısrarlıdır. Varsayılan hakları vermemeğe ısrar ediyor. (..) Demokratikleşmeyi sağlayacak en önemli süreç, resmi ideolojinin, bilimin ve siyasetin kavramlarıyla eleştirisidir. Bu eleştiri, sürekli ve dinamik olmalıdır. Kürtler Türkiye'de devletin demokratikleşmesini sağlayacak olan çok önemli toplumsal ve siyasal bir kategoridir. Bu resmi ideolojiyle bütünleşerek değil, resmi ideolojinin eleştirisi sürecinde gerçekleşecek bir durumdur. Oysa Ocalan gorusmelerinde kendisine kurtçe konuşma hakkini tanımayan fasist devleti " **bir turkten daha çok Kurt için bir nimettir**" diyor. Somurgeci TC devletinin nimetlerini sukranla aniyor. " **uç trilyonu bana harciyorlar, demek umitleri var degil mi? Devlet bana saygili olussa(ki olmustur) ben de ona saygili olurum**". Daha sonra yaptigi bir baska savunma'da" **Mustafa Kemal Atatürk'ün en son bu konudaki konuşması 1924 İzmit Konferansı'nda yapılmıştır. Öz olarak da Kürtlere kapsamlı bir özgürlük statüsünün tanınacağı biçimindedir. İsyandar sonrası temel politika ise, meseleyi küllendirme ve yok sayma biçiminde geliştirilmiştir. En sıradan bir Kürtçe alfabe ve türkü kaseti bile soruşturma ve yargılama konusuna dönüştürülmüştür**"(A.Ocalan , Ozgur İnsan Savunması). Bay Ocalan, Koçgiri ve Dersim'in toptan katliamini M. Kemal'in Fevzi Cakmak'la birlike imzaladigi ve jenosit için resmen Meclis'ten karar çikardigini nasıl unutuıyor.*

İdamla yargıldığı süreçte A. Öcalan üstüne dört makale yazdım. Gerek İtalya'nın ona siyasal sığınma hakkını verilmesi konusunda Avrupa ülkelerinin devlet politikalarını eleştirdim. Bu eleştirilerim özgür Politika gazetesi tarafından sansürlendi. TC nin Kürdistan Devrimine olan düşmanlıklarına karşı, onun idam edilmemesi için yüzlerce sayfa yazıların çoğu yayınlanmadı. Kisacası Özgür Politika Gazetesinde çıkan bu yazılardan biri hariç diğerlerin hepsi sansürlendi. Özgür Politika, benim İtalya Disisleri Bakanına karşı yaptığım elestiriyi sansürledi. Bunla kalmayarak, Fransız emperlizminin Afrika'da gerçekleştirdiği jenositlerle ilgili görüşlerimi sildi attı. A. Öcalan'ın İdamına ilişkin "A. Öcalan'ın İdamına karşı Mücadele bir Barış ve İnsanlık mücadelesidir" TC gazetecilerinden Güneri Civaoglu'nun J. J. Rousseau'yu, Montesquieu'yi çarpıtmalarına ilişkin görüşlerimi sansürlendiler. Bunla kalmayarak, Firdewsi'nin Sadi'nin ve Hafiz Türkler için söylediklerini TC devlet çıkarlarını esas alarak yasakladılar. Özellikle Kürdistan devrimine ilişkin görüşlerin hepsi yasaklandı. Onu için ben Öcalan'a ilişkin yazdıklarımı kendisine postaladım. Eline geçip geçmediğini bilmiyorum. Burada kısaca değinmek istiyorum.

"K. Marx ekonomik Doktrinler Tarihi adlı yapıtında "bir filozof düşünceleri üretir, bir sair misraları, bir pastor yeminleri, bir hukuk profesörü eser kitaplarını, bir suçlu suçları üretir". Marx'a göre daha yakından üretim dâli ile toplum arasında ilişkinin bütünselliğini ele alırsak, bazı on yargılara gelip takılacağız. Suçlu sadece suçları üretmez, fakat aynı zamanda, ceza hukukunu, hukuk fakültesinde ders verecek profesörleri, ceza hukuku el kitaplarının zorunlu gerçekliğini de üretir. Dolayısıyla yazarın duyacağı hâzi hesaba katmadan, ulusal zenginlikte bir yükseliş vardır. Baska bir deyişle suçlu, adaletin polis örgütünü, ajanları, yargıçları, cellatları, yeminli şahitleri, kendi yeni istemlerine yanıt verecek yeni durumlar üretecek. Suçlu ister moral, ister trajik halin estetik moral ve duygusal hareketinin hizmetine bir izlenim üretir. Ceza hukuku el kitapları dışında, ceza kanunu, yasamacıları, ürettiği gibi, sanatı, edebiyatı, romanları hatta trajedileri de yaratır."

Biz sorunu, iki boyutta ele alacağız. Birincisi bilimsel, ve teknolojik planda, ikincisi siyasal ve askeri planda. Bilimsel alanda, bir nükleer fizikçi sadece atomu üretmez, aynı zamanda onun hem barışçıl, hem de savaşçıl kullanımı da üretir. Eğer nükleer fizikçi kürtse, TC nükleer merkezlerinde atomu üretiyorsa, bu nükleer üretim, aynı zamanda nükleer tüketimin de üretimidir. O halde fizikçinin faaliyeti, devletin askeri politikasından ayrı düşünülemez. Bu, özgürlük için savasan Kurt halkına karşı atomun üretilmesi ve kullanılması anlamına da geliyor. Fizikçinin milliyetinin değişmesi onun eylemi ve boyutlarını asla değiştirmez. Peki, hangi bilimsel ilke, böyle bir Kurt fizikçisinin, Kurt halkına karşı kitle yok edim silahlarını fasist bir devletin emrine girerek üretme hakkını verebilir? TC ile ARGK gerilları arasındaki savasta nükleer merkezlerde üretilen kimyasal silahlar, Kurt halkının mücadelesini veren gerillara karşı kullanılıyor. Bu anlamda, fizik terorisini ve pratigini üreten, askeri fabrikada askeri üretime katılan, devlet ve ordu düzeyinde onun planlamasını yapan, TC ordusuna maddi manevi teknik, stratejik ve lojistik destek veren kim olursa olsun, bunu destekleyenler he haksız kirli savasta, devlet taraftarıdır, resmi ordu polis, kontrgerilla, özel harp dairesi, korucular, ABD usleri ve NATO bu devletin islediği savaş suçlarının, insanlığa karşı işlenmiş olan suçların ortaklarıdır. Bu savasta, TC Orduları, Türk hakim sınıflarının devletinin ordusudur. Polisyle Kontre gerillasıyla, Natosuyla, İsrail ve ABD sözleşmeleriyle, yerli koruyucularıyla, emperyalis ülkelerin ve devletlerin desteğinde sürdürülen savaş haksız bir savastır. İmralı'daki Öcalan savunmasında gerçekliğin bu yanı yoktur, demistim.

Diyalektik çelişkinin olumsuzlanması olarak Türk devletinin izdüşümü ise proje olarak "demokratik cumhuriyet"tir. Demokratik Cumhuriyete "evet" demek, fasizme "hayır" demek, demokratik cumhuriyetin olumlanmasıdır. Burada sorulacak soru, DGM nin vereceği idam kararına, TC hükümetinin Mecliste onayı "Demokratik Cumhuriyet" in inkarı, Kürdistan Devriminin olumlanması anlamına gelecektir. Var olmak ya da yok olmak.

Bu açıdan Ocalanın taktığı, TC devletinin Kurdistan devrimin nezdindeki tüm olumsuzluklarının olumlanması, diyalektik çeliskiden hareketle taktik savunmadan stratejik savunmaya geçiş sağlanmış olacaktır." Demiştim.

" Stratejik savunmada, devlet erkinin bütün ilkelerinin olumsuzlanması, yargiyi temel çeliskiye indirgemedir. İnkârın inkârı ilkesinin devlet erkine uygulama devletin mevcut yapısından " Demokratik Cumhuriyet Projesine"ne geçisi zorlamaktır.(..) Dolayısıyla, stratejik savunmanın sonunda," Demokratik Cumhuriyet Projesiyle "doğrulanacak olan Kurdistan devrimi olacaktır Devrimin asgari hareket noktası, devrimimizin ilkelerinin düşman tarafından kabul edilmesidir. TC devleti barış ve kardeşlik projesini reddederse, TC yargı organları barış ve kardeşlik planlarını uygulamadan kaçarlarsa, savaşı yeniden başlatan onlar olacaktır. Kurdistan devrimi ve savaşını ulusal ve uluslararası boyutta sürekli kılması kaçınılmaz olacaktır. (..) TC egemen sınıfları savaşı sınıfları savaşı kaybedecek, Kurdistan devriminin zaferi aynı zamanda Türkiye emekçi sınıflarının ve tüm Ortadoğu halklarının zaferi olacaktır.»³⁷

Ocalan Basını benim onun idamına karşı yazdığım bütün yazıları ve Kurdistan devrimine ilişkin bütün görüşlerimi sansürlendi. Oysa bu yazılar, özde Kurdistan devriminin çıkarları savunmayı amaçlıyordu. Bay Ocalan faşist somurucu devleti onun saldırgan işgalci ordularını ve politikasını yuceltiyor ve bu devletin " **bir türkten daha çok Kurt için bir nimettir**" Oysa, M.Kemal aynı zamanda, Koçgiri ve Dersim halkının katliamcısı, karar verici mekanizmada en büyük rolü oynayanıdır. Ocalan bunu biliyor. Ama bildiği halde dayısını Kurt halkına tercih ediyor. Nasıl olsa annesi türktür, sahte dayısı ise M. Kemal'dir. Meclisten Koçgiri'yi, Pontus'u yok etme kararını çıkaran, çıkartıran bizzat odur. Bu yanıyla, Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesinin baş düşmanı olduğu gibi, azınlık halkların Yunan ve Ermeni uluslarının da düşmanıdır. Kürtlerin sosyolojik durumundan faydalanarak, onları bölmek, birbirlerine karşı kıskırtmak, parçalamak, çatıştırmak, zayıf düşürüp yok etmek onun siyasetinin özüdür. Kendisi emperyalistlerle birlikte hareket ederken, Kürt ulusal hareketinin arkasında "emperyalizm" in parmağını arayan, öyleymiş gibi yansıtan da M. Kemal'in kendisidir. Başka bir deyişle M. Kemal hem padişahçı, hem "İttihat ve Terakî"ci, hem de Teşkilat -ı Mahsusa'cı, ırkçı, panturanist ve panislamist, Osmanlı yetiştirmesi, bozması bir emperyalist şarlatandır. Lenin'in bir cümle ile belirlediği ve değerlendirdiği bazı kişilerle ilgili cümlesi aynen ona da uymaktadır, "Bir elini halklara uzatırken, diğer elini arkada polis ajanlarına uzatan" lardan biri de O dur. Bu böyle olduğu halde, bazı araştırmacı ve politikacılar sorunun bu yanını kasıtlı olarak, titizlikle gizlerler. Bir kısmı da, uzun bir dönemden sonra "Kürt milliyetçisi"ne düşmanlık paravanası altında kemalizme, onun resmi devlet ideolojisine dörtelle sarıldılar. Onlar Kürt halkına ve onun özgürlük, bağımsızlık mücadelesine karşı, yeni- kemalist saflarda mevcut olan, canlı tutulan saldırganlıklara katıldılar. Pratikte kendilerini " Dayı cumhuriyeti"nin mirasçısı, "kültürel" milliyetçisi ilan edenler, Devlet Güvenlik Mahkeme'leri(DGM) savcılarının huzurlarında "kemalist"liklerini açıkça ilan ettiler. Onlar, faşist M. Kemal'in Kürt halkına ve diğer halklara ve uluslara karşı kullandığı taktik ve stratejik kin silahlarının ve yöntemlerinin devamcılarıdır. Güney Kurdistan Devrimine karşı " Musul ve Kerkük" sorununda olduğu kadar, Kuzey Kurdistan Devrimi meselesinde de onların elleri faşist sömürgeci T.C. ordusunun, Türkiye'yi yöneten Milli Güvenlik Kurulu(MGK) üyelerinin ceplerindedir. Başka bir deyişle, onlar, M. Kemal'in geçmişteki politikasının günümüzdeki devamcılarıdır. T.C. idarecilerinin emperyalist çıkar ilişkilerini hesaba katmadan, kendilerini Milli Güvenlik Kurulu'nun kapısına atanlar, T.C. devletinin "hizmetinde" olanlardır. Onlara verilen görev, en başta tarihsel ve devrimsel gerçekliğimizi çarpıtmak, karalamak, devrimimizi imha etmektir. Onların Yunan halkına olan düşmanlıkları ise, Kemalist politikanın bir devamıdır. Bunun nedeni de, Osmanlı emperyalizmine karşı ilkin Yunanistan halkının verdiği bağımsızlık mücadelesi, bunu izleyen diğer ezilen bağımlı hakların ulusal kurtuluş hareketleri sürecinde, bağımsız Kurdistan devletini kurmayı baş değer olarak ortaya koyan tek hareket, sadece Kuzey Kurdistan değil, fakat Kurdistan'ın diğer kesimlerini birleştirmeyi de amaçlayan ve silahlı mücadele temelinde ortaya çıkıp, dönemin koşullarında

enternasyonalist bir çizgi izleyen, tek siyasal bağımsızlıkçı hareket, Koçgiri Ulusal Kurtuluş Hareketidir.

Bu hareketin "Geçici Hükûmeti"nin bildirgesinde, açıkça dile getirilen çizginin özü aynen şöyle ifade ediliyor. "Siz Mustafa Kemal'e karşı harb eden, Yunan Ordusu'na karşı bir vaziyet almaktan ve Mustafa Kemal lehine harbe katılmaktan tamamen çekinmelisiniz. Çünkü Mustafa Kemal ile harb eden Yunanlıların Kürtlere karşı hiç bir düşmanlıkları yoktur ve olmaz. »

Bu cümleler açıkça internasyonalist bir çizgiyi ortaya koyuyorlar. Bu bakımdan Şeyh Ubeydullah'dan sonra, 1921'den, 1936'ya kadar silahlı ayaklanmalara öncüllük eden, bağımsız Kürdistan devletini amaçlayan ulusal hareketimiz, Koçgiri Ulusal Kurtuluş Hareketidir; Ocalan'ın Dr Besikçi'ye karşı aldığı tavir, karşı_ devrimci TC egemen ulus milliyetçiliğinin fasist TC'ye bağlılığının politikasıdır. Biz her defasında Kemalizmin ırkçı, şöven, katliamcı, imhacı, inkârcı , emperyalist, faşist ve sömürgeci politikasının özelliğini ortaya koymak ve onun takipçilerinin politikalarını açığa çıkartmak, deşifre etmek, Kemalizmin günümüzdeki takipçilerinin tehlikeli anlayışlarını bizzat M. Kemal'in, "İttihat ve Terakî"ci, "Teşkilat-ı-Mahsusa"cı, padişahçı söylemleriyle, nutuklarıyla, saptamak, ortaya koymak, onun gerçek duruşuyla dile getirmek, günümüzde, faşist ve sömürgeci T.C. politikasının bugün Musul ve Kerkük'le ilgili kanlı ve tehlikeli planlarının geçmişle olan bağlantılarını anlatmak, güncel olanı geçmişle birlikte somut pratikte göstermek, kitlelere kavratmak, herşeyden önce Kürdistan'lı aydınlar için ulusal, insani boyutları olan bir görev yutsever görev sayıyoruz.Koçgiri Ulusal Kurtuluş Hareketi "Geçici Hükümeti"nin yayınladığı bildiri de dile getirdiği ulusal ve inetrnasyonalist politiakamızdır. Bu açıdan devlet kurma hakkımız PKK lideri "kemalist" Ocalan'ını elinde değildir. Biz Koçgiri bildirgesini bağımsız Kurdistan devletinin temel politikası olarak görüyoruz. 85 yıl sonar, teslimiyetçilere karşı aynı ilkeleri savunuyoruz.

- a) Asırlardan beri esaret altında inleyen Kürt Milletinin kurtuluşunun başlangıcı ve bağımsız Kürt devletinin esası olan « Geçici Kürt Hükümeti »nin teşekküllünü bütün vatandaşlara duyurmaktan onur duyarız.
- b) Bütün Kürdistan dahilinde ulusal hareketin gelişmesiyle, hükümetimizin kesin kuruluşu hakkında yapılacak muazzam teşebbüsün gerçekleşme zamanı pek yakındır.
- b) c) Ancak ; bu teşebbüs, bütün vatandaşların ayrı, ayrı yardımı olmadıkça gerçekleşemez. Her Kürt, vatani için bu emre büyük ve küçük birer görev ile yükümlüdür. Bunu ihmal edenleri tarih lanetleyecektir.
- d) Sizin şimdilik yapacağınız hizmet, sabit fakat mühim ve muazzamdır. Siz Mustafa Kemal'e karşı harb eden, Yunan Ordusu'na karşı bir vaziyet almaktan ve Mustafa Kemal lehine harbe katılmaktan tamamen çekinmelisiniz. Çünkü Mustafa Kemal ile harb eden Yunanlıların Kürtlere karşı hiç bir düşmanlıkları yoktur ve olmaz. Aksine, Sultana karşı ayaklanmaya cüret eden Mustafa Kemal, Müslümanların Halifesi Hazretleri tarafından Kürtlere bahş olunan özerklik ve bağımsızlığı gasp etmektedir.

e) Bundan vazgeçersek, Mustafa Kemal'in istiklal ve daha doğrusu Engizisyon mahkemelerinde top yekün idam edileceğiz, daha şimdiden bu mahkemelerin idam ettiği Kürtlerin miktarı binleri çoktan aşmıştır.

f) Yakında resmen ilan olunacak Kürt Hükümeti sancağı altında kucaklaşmak ümidiyle, cümlelerimizden ve cümlemizden çaba ve gayret bekliyoruz. »

Koçgiri Ulusal Kurtuluş Hareketi « Geçici Hükümeti » nin açıklaması tarihsel bir değere sahiptir. Hareketin amacı Şöyle belirleniyor ;

" İlk önce, Dersim'de Kürdistan'ın bağımsızlığı ilan edilecek. Hozat'a Kürdistan bayrağı çekilecek, Kürt milli kuvveti Erzincan, Elazığ ve Malatya yönlerinden, Sivas'a doğru hareket ederek, Ankara Hükümeti'nden resmen Kürdistan'ın bağımsızlığının tanınmasını istiyecetti. Türkler bu isteği kabul edeceklerdi, çünkü isteğimiz silahlı kuvvetiyle

desteklenmiş olacaktı.” (1)

Koçgiri Ulusal Kurtuluş Hareketini, Kürt ulusunun kendi kaderini belirleme ve bağımsız devletini kurma olarak gören, tehlikeli bulan ilk kişi, kişiler, M.Kemal ve onun çevresindekilerle birlikte oluşturduğu T.C. Genel Kurmay Başkanlığı'dır.

Fransız gizli belgelerine göre (Ex.Midi-2 No :28 17.03.1922), M. Kemal, Büyük Millet Meclisi'nin üçüncü açılışında ;

«Geçen yıl içindeki iç politikamızın bazı noktalarına değineceğim. Genel olarak ülkenin her tarafında sakin bir yıl geçti. Yılın başında bazı olayları provoke eden Koçgiri Harekatı, alınan tedbirler sayesinde bastırıldı ». (2) der.

Hazırlanmış, hazırlanmış olan « Türk İstiklal Harbi » adlı kitapta, Koçgiri Ulusal Kurtuluş Hareketini, T.C. Genel Kurmayı şöyle değerlendiriyor ; « *Siyasi bakımdan büyük önem taşıyan bu hareket dolayısıyla, Kürt bağımsızlığı davasının ilk basamağının Koçgiri olayları ile kurulmak istendiği, bu dış etkilerin en açık ve kesim delilidir* » (3)

Bir kere Koçgiri Ulusal Kurtuluş Hareketi, halkımızın silahlı mücadelesini esas almıştır. Onlar, hiç bir dış güce dayanmamışlardır. Sahip oldukları birikim ve teknik donanımla harekete geçmişlerdir. Bunu, bu gerçekliğimizi düşman güçler olduğu gibi kabul ediyorlar. Diğer yandan, gerek Pontus Rum halkının, gerekse Kürdistan halkının katedilmeleri için, İngiliz ve Fransız emperyalistlerinden askeri yardım aldıklarını açıklayan ve padişaha bağlılıklarını bildiren de bizzat M. Kemal'in ta kendisidir.

« İttihat ve Terraki »nin ve « Teşkilat-ı-Mahsusa »nin askeri sorumlusu, M. Kemal, mecliste yaptığı konuşma da « *1921 yılında, Koçgiri aşireti başkanlarından Haydar Bey, İstanbul'da Seyit Abdülkadir'den aldığı yönerge üzerine, Alişan ve hısımlarından Naki, Alişer ve başkalarıyla birlikte ayaklanmaya başlamışlardı. Bir çok kuvvetlerimiz, bir yandan Pontusçuları, bir yandan da bu ayaklananları izleyip tepelemekle uğraşıyorlardı.* » (4)

SONUÇLAR

I-ABDULLAH ÖCALAN 'IN BÜTÜN TEZLERİ GEÇERSİZDİR

İlkin, Türkler gibi Sumerler de Mezopotamya asil halkları değildir. Neolitik sosyal devrim sadece Mezopotamya'da ortaya çıkmadığına göre, dünyanın pek çok kitasında yapılmış bilimsel araştırmalar, neolitik sosyal devrimin özelliklerinin sadece Sumerleri kapsadığını düşünülemez. Burada sorulacak soru, 1921'den beri M. Kemal tarafından uygulamaya koyduğu çalışmalarla Öcalan'ın tezlerine temel yapıyor.” Bu konuda ortak özellikleri var mı? Varsa, klasik ve yeni somurgecilerin amaçları ile A. Öcalan'ının görüşleri hangi noktalarda çakışıyor bağdasiyor? Topraklarının %35 nin somurgeci devletlerin yaptırdığı barajlar altında kalan Kürdistan'ın kayıtsız ve sartsız silahlarını temsil etmesini isteyen Yeşiller Gurbu, hangi haklarla Kuzey Kürdistan'ı Kürdistan'nın diğer parçalarından ayırarak Avrupa birliğine TC adına katmayı düşünüyorlar?

Sümerler konusunda görüşleri sakat görüşlerdir, bilinçli bir saptırmadır

Bu konuda ekte 120 sayfalık bibliyografya sunuyorum.1996'de - R. D. BIGGS, " tarafından Sulgi peygambere ait yeni-asurca uç metin yayınlandı. Bunlar Sulgi'nin kral simmurum'a karşı açtığı kampanyayı dile getiriyordu. Bu metinler paleo babil döneminin edebiyatının niteliğini dile getirmekte önemli bir yer tutar. Yine 1986'da - J. BOESE et W. SALLABERGER, tarafından "*Apil-kîn von Mari und die Könige der III. Dynastie von Ur*", AOF 23, 1996, p. 24-39: adlı eserinde Ur'un üçüncü krallık döneminde Mari'nin Apil-kîn ve III. Ur krallık aileleri arasındaki ilişkileri anlatır. Apil-kîn kızı Tarâm-Uram Şulgi ile evlendiriyor.. Kral'ın torunu Amar-Sîn Şulgi'nin yerine geçer.1994'de - F. CARROUÉ, "Lagas II Kronolojik konumu üzerine « ASJ 16, 1994, p. 47-75: hazırladığı yazıda, yeni sumer kaynaklara dayanarak Lagas krallığını ve Ur gibi Uruk geleneklerini inceler. Nippur'la eski dinsel bağlantılarını kestirir. Gudea nin oğlu Ur-Ningirsu, Uruk prensesi Nin-NIGIN3 siyasal bir evlilik yapar.1995'de yayınlanan "Lagaş

II et Nippur", ASJ 17, 1995, p. 41-74) arkeolojik incelemeler ve Ur-Ningirsu nun oğlu Gudea Lagas krallığına iyi ilişkiler geliştirdiğini açıklar. Seyahatkerinin amacı bir yandan egemenliğinin mesruluğunu göstermek, öte yandan Umma'ya karşı toprak isteminde bulunmak. İlginç bir başka inceleme E.Sollberger tarafından yayınlanan Hurriler'in ve mulkiyetin siyasal kariyeri üzerine yayınlanan DCOLLON, nin "The Life and Times of Teheš-atal", RA 84, 1990, p. 129-136) incelemesidir. Teheš-atal Hurri kralı, Tabban-Darah nin torunudur, yenilgiden sonra Sulgi tarafından Drehem'e sürgün edilir, 2100 yılına doğru yazman ve sonra Qarahar'da diplomat olur (Ešnunna ile Simurru arasında diplomatik ilişkileri sürdürür).

Abdullah Ocalan "İktidarlaşmış bilime karşı felsefeye dönüş özgür toplumun çıkış ilkesidir. Felsefeye dayanmayan bir demokrasinin kolayca yozlaşacağı ve demagogların elinde halkları yönetmenin en soysuz bir aracı olacağı tarihte ve günümüzde sayısız örnekleriyle kendini göstermiştir. Bunu önlemenin yolu bir yarı etik, bir yarı bilim olan ve ayrılmaz bir bütün olan gelenekle politik mücadeleyi yürütmektir. (Öcalan, Bir Halkı Savunmak: 18). Ocalan bir felsefeci değildir, felsefi bilgisi ve bu konudaki ileri sürdüğü tezler kendisinin klasik burjuva ideologlarının görüşlerinin felsefi bir yaklaşımdan yoksun olduğu başka bir yazımızda ele alacağız. Bu konuda soyliyeceğimi A.Ocalan'ın görüşlerinin hem sosyolojide, hem antropoloji ve tarihi bilim adına söyledikleri büyük sakatlıklar ve çarpıtmalar olduğunu daha ileride bir çalışmada ele alacağım. Ancak bu konuda kısaca dayandığı kaynaklara değinmek istiyorum.

II-ÖCALAN EMPERYALIST SÖMÜRGEÇİ IDEOLOGLARIN DENETİMİNDEDİR

Ocalan "Bu savunmanın filozofik bir yönü de vardır. Bookchin, Wallerstein, Durkheim gibi filozoflardan yararlanıyorum ama bunların derlemesi değildir. Bunların düşüncelerini de asan, bana özgü, çığır açabilecek, sadece Kürtlere ilişkin değil, bütün dünya halklarına yönelik bir projedir. 21. Yüzyıla hitap ediyor." Ancak A. Ocalan alıntı yaptığı aşağıdaki kitaplardan hiç birisini belirtmiyor. Özellikle Murray Bookchin'in hiç bir kitabının adını vermiyor. - (Toplumsal Anarşizm mi Yaşam tarzı Anarşizmi mi? 3.- Ekolojik Bir Topluma Doğru;; -Kentsiz Kentleşme Yurttaşlığın Yükselişi ve Çöküşü; 5.- Özgürlüğün Ekolojisi / Hiyerarşinin Ortaya Çıkışı ve Çözülüşü; 6.-Özgürlüğün Ekolojisi Hiyerarşinin Ortaya Çıkışı ve Çözülüşü; 7.-Toplumsal Ekolojinin Felsefesi; 8.- 9.- Toplumsal Ekolojinin Felsefesi Diyalektik Doğalcılık Üzerine Denemeler; 10.-Toplumu Yeniden Kurmak)

Immanuel WALLERSTEIN, 'a gelince ABD. Fernand Braudel İktisat, Tarihsel Sistemler ve Uygarlıklar Merkezi Başkanı ve Binghamton Üniversitesi'nde Emeritus Sosyoloji Profesörüdür.Uluslararası Sosyoloji Derneği Başkanıdır.; **The Modern World-System (Modern Dünya Sistemi, 3 cilt) lik kitabı vardır. Bunun dışında Immanuel Wallerstein;.-Sosyal Bilimleri Açın; -Sosyal Bilimleri Düşünmemek 19. Yüzyıl Paradigmasının Sınırları.-Tarihsel Kapitalizm Ütopistik ya da 21. Yüzyılın Tarihsel Seçimleri,Yeni Bir Sosyal Bilim İçin » Ocalan bu konuda nasıl yararlandığını açıklamaktan bile yoksun.**

Ancak bu kişilerin görüşlerinin dünya ve Kürdistan halkının geleceğiyle ilgili bir rol oynayacağına kesinlikle inanmıyorum. Bu konuda Gulbenkian Komisyonunun düzenlediği Konferanslarda son derece klasik görüşleri de günümüzdeki emperyalist ve kapitalist sisteminin bunalımına yanıt bile veremez. Bunlar yeni bir sosyoloji kurma girişimlerini soylice açıklıyorlar;" -. Birincisi, bir bilgi biçimi olarak sosyal bilimin nasıl tarihsel olarak oluştuğu ve neden, on sekizinci yüzyıl sonundan 1945'e uzanan süreçte, görece standart bir dizi disipline ayrıştıdır. İkincisi, 1945'ten bu yana dünya genelinde meydana gelen gelişmelerin bu entelektüel işbölümüyle ilgili ne gibi sorular sorulmasına yol açtığı ve böylece bir önceki dönemde yerli yerine oturtulan örgütlenme yapısını yeniden tartışma gündemine getirdiğidir. Üçüncüsü de, son yıllarda çok tartışılan bir dizi temel entelektüel soruyu açılarak, 'şimdi nasıl bir sosyal bilim?' sorusuna cevap oluşturmakta daha ileri

gidebilmek için bize optimal görünen bir tavır belirlemektir. Sonuçta, sosyal bilimlerin bu tarihin ve yakın dönem tartışmalarının ışığında yeniden yapılandırılmasını tartışmak istiyoruz. Önerebileceğimiz basit, açık seçik formüllerimiz yok; sadece bize doğru yönde ilerlememize yardımcı olacakmış gibi görünen birkaç tartışmaya açık önerimiz var. "Kuşkusuz doğru yönde adım atmayı sağlayacak başka çözümler de vardır ve başkalarını böyle öneriler geliştirmeye çağırıyoruz. Bizce her şeyden önemlisi, bir kez daha tekrarlayalım, sorunun temelinde yatan meseleleri acilen ve açık seçik ortaya koyarak, akıl sınırları içinde tartışabilmektir." .Ocalan'ın ileri sürdüğü néolitik devrim, oldukça büyük çarpıtmaları içeriyor.

Kurdistan halkının özgürlük bağımsızlığını savunma varken, kaçıp ilk çağları anlatmanın ne gereği vardı. Butun bunlar kaçamaktır. O cilali tas devrini yutturmlaya çalışır. Bunu ilk yapan o değil. Bu konular bilim adamları tarafından yeterince incelenmiştir. Kuskusuz İnsan tas yontmasını öğreniyor, tarıma yöneliyor. Beslenmeyi öğreniyor. İlk insanlar ustunda barınakları kuruyor. Sonra karasal yerleşim alanları geliyor. Toprağa yerleşim, yerdeğistirmeyi yoksamıyor. İklim koşulları, doğa koşulları bunu kendiliginden dayatıyor. Avcilikla birlikte, hayvanların evcilleştirilmesi bir olgu dur. Bu başka gerksinimleri birlikte getiriyor. Yaşam ve ölüm olguları, olulere mezar yapımı, olume karşı ilk insanın, ilk arkeolojik adımıdır. Bunu ilk çağın baker, tunç ve demir çağları izliyor. Tarih öncesi dönem 2 milyon ile 10.000 yılları paleolitik dönem, 10000 ile 6000 yılları ise Mezolitik dönem 6000 ile 2000 arası néolitik çağ oluyor. Bu oluştum 45.000.000 yıllık dünyamızın zaman boyutu içindedir. Bilim adamları 20 million'da ilk yuce maymun *Ramapithèque* 'in göründüğünü, milyonlarca yıl sonra *Australopithèque* 'in dünyaya geldiğini, ayaga kalkıp , taşları kullandığı ileri sürülmekte. İlk insane Homo Habilis'tir. Onu bundan bir milyon yıl önce ortaya çıkan Homo Erectus izler. Homo Erectus, bundan 500.000 yıl önce odunları birbirine sürerek atesi bulur. (Desim bölgesinde, ates yakmak için, Kemera Musonei(çakmak taşları) ile pié(sogut kokunden çıkarılan, ezdirilerek güneş te kurutulan bir tür mantar" kullailarak, ya da aynı ilk yontemin kullandığına tanit oldum. Tutun içenlerin çesik'lerine adırge, pié, kemera musoni, bulunur.)

Homo Erectus'u, I ; O. 35.000 yıllarında Homo Sapiens izler. Aristoteles'in zoon politikon'u tanımlaması, Kan'ın Homo rationabiles ` Adam Smith homo oeconomicus irdeloemesinden sonra, Bergson, " *Henri Ber L'Évolution créatrice (1907), Éd. PUF, coll. "Quadrige", 1996, chap. II, pp.138-140.*) « Tarih ve tarih öncesi bize insan et zeka ile ilgili özellikler sunuyor, demektedir « biz belki Homo Sapiens' tarafından değil, ama Homo faber » tarafından yönlendiriliyoruz. » Zeka, yapal nesnelere üretme yetisidir » Dinsel eğilimi ağır basan için Homo viator.

III- DR ISMAIL BEŞİKÇİ BİLİMİN GELECEĞİ ONURUDUR, HAKİKATI YAZMAK ONUN ESERİDİR.

Çünkü, Yazar; hakikati yazmada diyalektik yöntemi ve düşünme biçimini iki başlı bir silah gibi kullanabilir. Yazar konuları bütün ayrıntılarıyla yazma yürekliliğini göstermelidir. Bütün kötülüklerin, insanı insandan uzaklaştıran, halkları birbirine kırdırtan, halklar arasına kin ve düşmanlık sokan, savaş kışkırtıcılığı yapan şeyin kapitalizm ve emperyalizmin doğasından ortaya çıktığını açık, açık yazmalıdır.

[...]Hakikati bilmek, kimlere yararsa, kimler yararlanabilirlerse, hakikaten işte onlara ulaştırmanın yollarını aramalıdır. Hakikat, ulaştırdığımız kişilerin elinde bir silaha dönüşebilmeli. Bunu sağlayabilmeliyiz.

[...]Hakikate ilişkin bilgilerin edinilmesi, yazarlar ve okurlar açısından ortak bir süreçte gerçekleşebilir.

[...]Yazar; hangi hakikatin söylenmeye değer olduğunu bulup, ortaya çıkarmak zorundadır. Bu sanıldığı kadar kolay değildir, güç bir iştir. Hakikat sonuçları dolayısıyla dile getirilmelidir. Çünkü hakikatten çıkarılacak sonuçlar, tutumları belirlerler.

Yazar hakikati yazmak zorunda. Hakikati ört-bas etmeye çalışmamalı, onu gizlememeli ve hakikate uymayan hiç bir şey yazmamalı.

[...]Hakikati bulmak, daha yalın yöntemlerle olasıdır. Araştırmak isteyen kişinin bir yöntemi olmalı; ama yöntem olmadan da hakikat bulunabilir. Yalnızca basit sıradan olguları kaleme alanlar, dünyamızın sorunlarını kullanamazlar, onlardan yararlanamazlar. Oysa hakikati yansıtmamanın amacı salt budur.

Yazar; baskı, zulme, sömürüye karşı, ezilen yığınların yanında yer almak istiyorsa, hakikati onlara ulaştırmadaki tüm zorluklara katlanmak zorundadır.

[...]Hangi alanda olursa olsun, düşüncenin teşvik edilmesi, hep ezilenlerin yararınadır. Bu çok gereklidir. Çünkü sömürü düzenine hizmet eden yönetimler hep düşünmeyi aşağılar, horlar, yok sayar.

[...]Doğru düşünmeyi öğretebilmek, her şeyi ve her olayı geçici değişebilir yanıyla kurcalayan düşünme tarzının insanlara aşılabilmesidir.

[...]Geçici olanı araştıran bir düşünce tarzı ezilenleri yüreklendirmek için çok iyi bir araçtır. Her şeyin ve her durumun kendi iç çelişmesini içinde taşıdığı ve çelişkinin giderek büyüdüğü gerçekliği, güçlülere karşı bir koz olarak kullanılmalıdır.

[...]İzleyenler, izledikleri için kötüdürler; onlar ise, iyi oldukları için izleniyorlardır. Ama bu iyilik ayaklar altına alınmıştır...İyilerin iyi oldukları için değil de, güçsüz oldukları için yenildiklerini söylemeye yürek ister.

[...]Yazar; her alanda çalışanların, ezilenlerin hakkını savunmalı, bunu yüreklile yapmalıdır. Bazen, hakim sınıflar, kitleleri sömürmek için çeşitli manevralara başvurabilirler. Ezilenleri daha da ezer, sömürür, onları aç sefil, işsiz bırakır, haksız savaşların kurbanı yapabilirler. Ama yazar bütün bu haksızlıklara karşı çıkmalıdır. Yüreklilik göstermelidir.

Yazar; faşizmin açlık, sefalet, sömürü, zulüm düzeninin en büyük yıkım ve savaşların nedeni olduğunu dile getirebilmelidir. Zira faşizm, kapitalizmin ulaştığı bir aşamadır. Tekelci sermayenin diktatörlüğü olarak faşizm, emperyalizm olgusundan bağımsız değildir.

[...]Kapitalizmin en saldırgan, en açık, en baskıcı, en yalancı, biçimi olan faşizme karşı mücadele vermek, ancak kapitalizmle mücadele etmekle gerçekleşir³⁸

Ezilen yığınların dikkatlerini onların kendi öz koşullarına çevirmek, onlarda mücadele bilinci geliştirmek, yazarın aktarmasının temel noktalarından biridir. Yazar, araştırmacı, basın emekçisi olarak bu ilkeleri yerine getirdiğimizde hakikati yazmadaki beş güçlüğü yenmiş olacağız. Aristo "Bilim, iyi zamanlarda servet, kötü zamanlarda bir sığınak ve iyi bir yol göstericidir."der.

Naziler, kitapları yakmaya başladılar. Buna rağmen dünya da kitap yakılan ülkeler sıralamasında Osmanlı ve ardındaki TC. baştadır. Naziler, Yahudileri, Romanları yakma örneklerini bizzat Enver paşa gibi, Kemalistlerin pratik ve tecrübelerinden esinlenerek uygulamaya koyarlar. Bugün de TC'de yasaklanan yazarlar, yasaklanan kitaplar

yakılmaya aday "ulusal düşmanlar" olarak görülmekteler. Fanatikleştirdikleri linç kitlelerine Sivas'ta "yakın" emrini verenler yeni emirler vermek için uygun zamanı kollamaktadırlar.

-
- ¹ Dr Ali KILIC, Özgür Politika, 8-06-2-1999, 21/ Yüzyılın Devrimi
² Dr Ismail Beşikçi, BAŞKALRININ KOŞULLARI ,Yurt Yayınevi,1991 ;Anakra, s.36
³ Dr Ismail, Beşikçi,Ibidem.
⁴ Dr Ismail Beşikçi, BAŞKALRININ KOŞULLARI ,Yurt Yayınevi,1991 ;Anakra, s.37
⁵ A Ocalan, Yeniözgür Politika, 29 mart 2006
⁶ A Ocalan, Yeniözgür Politika, 21 haziran 2006
⁷ Dursun Ali Küçük, Kûrdistan Aktüel, Söyleşi
⁸ [Titus, Lucretius, Carus, De Derum Natura,III,10-15\).](#)
⁹ Sevë Evîn Çiçek, (**Peyamaazadi Arsivi**)
¹⁰ Dr.Ali KILIC, La Classification des Sciences et l'Informatique, Fondements Philosophiques de l'Informatique, Universite de Dijon, Faculté de Philosophie,1988
¹¹ A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 116
¹² A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 92
¹³ A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 110-111
¹⁴ A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 111
¹⁵ A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 114
¹⁶ A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 93
¹⁷ A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 97-98
¹⁸ A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 115
¹⁹ A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 116
²⁰ A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 114
²¹ A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 118
²² A.Ocalan, **Devrimin Dili ve Eylemi**, s. 123
²³ Hüseyin Kaytan, Kaynak-2005-07-06 <http://www.welatparez.com>
²⁴ Kurdistan Aktüel, Cuma, 28 Kasım 2008
²⁵ Bunlardan biri şimdi İsviçre'de köftecilik yapıyor.
²⁶ Bakın 28-06-1999 tarihli ifade.s.411
²⁷ A. Öcalan, İmranlı7.6.1999, aktaran Mahsun hayri Pir, BIR YANILSAMANIN SONU, Komal,p.400
²⁸ **Abdullah Ocalan, Özgür Politika .22.10.1999**
²⁹ [A.Ocalan, Devrimin Dili ve Eylemi, s.11-14\).](#)
³⁰ [" Abdullah Öcalan, Özgür Politika 22.10.1999.\)](#)
³¹ Abdullah Öcalan, 18 04 2006 tarihli **Ozgur Politika gazetesi**
³² Dr. I. Besikçi,Cumhuriyet Halk Firması ve Kurt Sorunu, s.117,133)

³³ "Prof. M.Tosun, Sumer Dili ve Grameri, TTK, Ankara 1981,

³⁴ Hasan YILDIZ, Bkz H. Yıldız, MSMB, s.69, Abdullah Ocalan , idem.
³⁵ Abdullah Öcalan, "Özgür Politika, 22.10.1999.
³⁶ **."(DR I. Besikçi,Baskaldirmanin kosullari,Yurt yay. 1991,s.33);**

³⁷ "Dr Ali KILIC,21. Yuzyilin devrimi, Ozgur Politika,8.06.1999,s.10).

³⁸ ." (Bertolt Brecht, Sosyalizm İçin Yazılar, Günebakan Yay. 1977, İst. s. 201, 207, 208, 212, 222, 224, 225, 227, Çev. Mehmet Tim)

